

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2024/1896

2024 m. liepos 11 d.

**kuriuo tam tikram importuojamam Egipto ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės polivinilchloridui
(PVC) nustatomas laikinasis antidempingo muitas**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 7 straipsnį,

pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

- (1) 2023 m. lapkričio 15 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamo Egipto ir Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės polivinilchlorido (toliau – PVC). Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾ paskelbė pranešimą apie inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą).
- (2) Komisija šį tyrimą inicijavo gavusi 2023 m. spalio 2 d. polivinilchlorido prekybos komiteto (toliau – skundo pateikėjai) pateiktą skundą. Skundas buvo pateiktas PVC Sąjungos pramonės vardu, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Skunde pateikta dempingo ir dėl jo daromos materialinės žalos įrodymų, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.

1.2. Registravimas

- (3) Pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5a dalį Komisija išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu turėtų registruoti importą, dėl kurio vykdomas antidempingo tyrimas, nebent ji turi pakankamai įrodymų pagal 5 straipsnį, kad neįvykdyti 10 straipsnio 4 dalies c arba d punkto reikalavimai.
- (4) Skundo pateikėjas registruoti neprašė, o Komisija nustatė, kad pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies d punkto reikalavimai nebuvo įvykdyti. Be importo, dėl kurio tiriamuoju laikotarpiu (toliau – TL, žr. 32 konstatuojamąją dalį) buvo padaryta žala, tolesnis žymus importo augimas nebuvo nustatytas.
- (5) Dėl 4.4.1 skirsnyje nurodytų priežasčių Komisija nusprendė bendrai vertinti importą iš nagrinėjamųjų šalių, kad būtų galima atlikti pirmiau minėtose konstatuojamosiose dalyse apibūdintą analizę. Išnagrinėjus iš Eurostato COMEXT duomenų bazės gautus duomenis ir nagrinėjamųjų šalių bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktus duomenis nustatyta, kad bendra importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis per pirmuosius tris mėnesius (t. y. nuo 2023 m. gruodžio mėn. iki 2024 m. vasario mėn.) inicijavus tyrimą sumažėjo 41 %, palyginti su tais pačiais mėnesiais tiriamuoju laikotarpiu. Be to, per pirmuosius tris mėnesius po tyrimo inicijavimo vidutinis mėnesio importas iš nagrinėjamųjų šalių buvo 19 148 tonos, o vidutinė mėnesio importo apimtis tiriamuoju laikotarpiu siekė 27 450 tonų. Todėl Komisija išankstinio informacijos atskleidimo laikotarpiu nereikalavo registruoti importuojamo PVC pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5a dalį.

⁽¹⁾ OL L 176, 2016 6 30, p. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl tam tikro importuojamo Egipto ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės polivinilchlorido (PVC) inicijavimą (OL C, C/2023/1033, 2023 11 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1033/oj>).

1.3. Suinteresuotosios šalys

- (6) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, Komisija apie tyrimo inicijavimą konkrečiai pranešė skundo pateikėjams, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams, Egipto ir Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – JAV) valdžios institucijoms, žinomiems importuotojams, tiekėjams ir naudotojams bei prekyautojams ir paragino juos dalyvauti tyrime.
- (7) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklaudyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

1.4. Atranka

- (8) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

1.4.1. Sąjungos gamintojų atranka

- (9) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Komisija gamintojus atrinko remdamasi gamybos ir pardavimo apimtimi. Atrinkti trys Sąjungos gamintojai. Atrinktiems Sąjungos gamintojams teko 25 % visos apskaičiuotos panašaus produkto gamybos apimtys ir 26 % apskaičiuotos pardavimo ES apimtys. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių. Komisijai jokių pastabų nepateikta, o preliminariai atrinktos bendrovės buvo patvirtintos. Atrinkti gamintojai yra tipiški Sąjungos pramonės gamintojai.

1.4.2. Importuotojų atranka

- (10) Nė vienas nesusijęs importuotojas nepateikė prašomos informacijos ir nesutiko būti atrinktas. Todėl Komisija importuotojų neatrinko.

1.4.3. Egipto eksportuojančių gamintojų atranka

- (11) Siekdama nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Egipto eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Egipto Arabų Respublikos atstovybės Europos Sąjungoje nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, jei tokių yra, kurie galbūt norėtų dalyvauti tyrime, ir (arba) su jais susisiekti.
- (12) Prašomą informaciją pateikė ir sutiko būti atrinktas tik vienas Egipto eksportuojantis gamintojas, t. y. bendrovė „TCI Sanmar Chemicals S.A.E“ (toliau – bendrovė „TCI Sanmar“). Todėl Komisija nusprendė, kad atranka nebūtina.
- (13) 2023 m. gruodžio 7 d., praėjus 15 dienų po termino, iki kurio buvo galima pateikti prašomą atrankos informaciją, apie save pranešė antrasis eksportuojantis Egipto gamintojas, bendrovė „Egyptian Petrochemical Company“ (toliau – bendrovė EPC), kuri paprašė Komisijos leisti dalyvauti tyrime kaip suinteresuotajai šaliai. Kadangi Komisija nustatė, kad antrojo eksportuojančio gamintojo dalyvavimas nebūtų trukdęs laiku užbaigti tyrimą, ji patenkino bendrovės EPC prašymą.

1.4.4. Jungtinių Amerikos Valstijų eksportuojančių gamintojų atranka

- (14) Siekdama nuspręsti, ar atranka būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Jungtinių Amerikos Valstijų eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Jungtinių Amerikos Valstijų atstovybės Europos Sąjungoje nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, jei tokių yra, kurie galbūt norėtų dalyvauti tyrime, ir (arba) su jais susisiekti.

- (15) Keturi Jungtinių Amerikos Valstijų eksportuojantys gamintojai pateikė prašomą informaciją ir sutiko būti atrinkti. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko du eksportuojančius gamintojus, remdamasi didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laiką. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 2 dalį dėl atrinktų bendrovių konsultuotasi su visais žinomais susijusiais eksportuojančiais gamintojais ir nagrinėjamosios šalies valdžios institucijomis. Pastabų dėl atrinktų bendrovių negauta.

1.5. Individualus nagrinėjimas

- (16) Du neatrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys Amerikos gamintojai pranešė ketinantys prašyti atlikti individualų nagrinėjimą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį. Tačiau nė vienas iš jų nepateikė klausimyno atsakymų, taigi ir faktinių prašymų.

1.6. Pastabos dėl inicijavimo

- (17) Komisija iš suinteresuotųjų šalių gavo keletą pastabų dėl inicijavimo ir atsakymų į kitų šalių pastabas.
- (18) Inicijavus tyrimą pastabų gauta iš Egipto Vyriausybės, Egipto gamintojo „TCI Sanmar“, JAV gamintojų „Oxy Vinyls“, „LP“ ir „Westlake Corporation“ (toliau – bendrovė „Westlake“), neatrinkto Sąjungos gamintojo „Ercros“ ir dviejų naudotojų – bendrovių „Rehau“ ir „Foamalite Ltd.“ (toliau – bendrovė „Foamalite“). Skundo pateikėjas taip pat pateikė pastabų, kuriomis paneigė suinteresuotųjų šalių pastabas.
- (19) Egipto Vyriausybė ir bendrovė „TCI Sanmar“ tvirtino, kad skundo pateikėjai nepateikė teisingo eksporto kainos ir normaliosios vertės palyginimo ir kad skunde nepateikta pakankamai dempingo įrodymų.
- (20) Komisija nesutiko. Dėl dempingo Komisija laikėsi nuomonės, kad skunde pateikta pakankamai svarbių įrodymų tyrimui inicijuoti, nes iš *prima facie* įrodymų buvo matyti, kad Egipto atveju dempingo skirtumas buvo 45,2 %, o JAV – 40,6–59,4 %. Konkrečiau, skundo pateikėjai eksporto kainą grindė pagrįsta turima informacija, pavyzdžiui, Eurostato skelbiama vidutine importo iš Egipto į ES CIF kaina, ir, naudodami pagrįstus įverčius, pakoregavo ją pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis. Be to, skundo pateikėjai normaliąją vertę nustatė remdamiesi vietos kainomis, skelbiamomis stebėsenos sistemos „ChemOrbis“ Egipto vietos kainų indekso rinkos skiltyje. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.
- (21) Egipto Vyriausybė, bendrovės „Oxy Vinyls“, LP, „TCI Sanmar“ ir „Westlake“ abejojo dėl skunde pateiktos žalos analizės, nes produktai iš Egipto ir JAV į Sąjungą nebuvo importuojami žalingais kiekiais ar kainomis, o Sąjungos pramonė veikė sėkmingai ir jos rezultatai buvo geri. Šalys taip pat laikėsi nuomonės, kad susirūpinimas dėl žalos grėsmės buvo nepagrįstas.
- (22) Skunde buvo aprašyta importo iš nagrinėjamųjų šalių kiekio ir kainų raida. Pagrindiniame reglamente nustatyta, kad atliekant žalos analizę turi būti atsižvelgiama tiek į absoliutų rinkos dalies ir kainų lygį, tiek į jų raidą nagrinėjamuoju laikotarpiu. Komisija laikėsi nuomonės, kad nors Sąjungos pramonės rezultatai galėjo būti geri nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje, skunde buvo pateikti argumentai, kodėl padėtis nuo 2022 m. pabaigos pablogėjo, ir kad nebuvo pateikta pakankamai įrodymų dėl argumentų, kuriais būtų buvę galima pagrįsti galimos žalos grėsmę, visų pirma atsižvelgiant į nagrinėjamųjų šalių eksportuotojų struktūrinius perteklinius pajėgumus.
- (23) Egipto Vyriausybė, bendrovės „Oxy Vinyls“, LP ir „TCI Sanmar“ tvirtino, kad priežastinis ryšys nebuvo įrodytas ir kad buvo kitų alternatyvių žalos priežasčių. Šalys nurodė, kad žala buvo padaryta dėl, be kita ko, energijos sąnaudų, *force majeure* aplinkybių, prekių, kurioms netaikomi muitai, importo iš Meksikos ir Norvegijos, infliacijos ir Sąjungos pramonės eksporto rezultatų. Bendrovės „Rehau“ ir „Foamalite“ tvirtino, kad patys Sąjungos gamintojai galėjo būti atsakingi už jiems padarytą žalą, nes buvo paskelbta apie *force majeure* aplinkybes, dėl kurių Sąjungos naudotojams tiekiamas produkto kiekis buvo mažesnis už sutartimis nustatytą kiekį ir dėl to nukentėję naudotojai turėjo ieškoti kitų PVC tiekimo šaltinių už Sąjungos ribų.

- (24) Bendrovė „Ercros“ tvirtino, kad priežastinis ryšys buvo įrodytas, ir pabrėžė, kad kainų smukimą, kuris paveikė Sąjungos rinką ir pramonę, iš esmės ir neabejotinai lėmė Egipto ir JAV kilmės PVC kainos, o svarbūs pasikeitimai įvyko 2021 m.
- (25) Komisija nusprendė, kad skunde pateikta pakankamai duomenų, kad būtų galima įvertinti priežastinį ryšį tame etape, ir kad nebuvo pateikta jokių esminių įrodymų, kuriais būtų galima paneigti skunde pateiktus argumentus.
- (26) Bendrovės „Oxy Vinyls“ ir LP tvirtino, kad Sąjungos gamintojai patiria didesnes sąnaudas, nes jos turi užtikrinti, kad būtų laikomasi įvairių Sąjungos aplinkos ir socialinių reikalų sričių reikalavimų.
- (27) Komisija laikėsi nuomonės, kad šis teiginys galėtų būti tam tikra prasme teisingas, jeigu žala būtų buvusi pastebima per visą nagrinėjamąjį laikotarpį, tačiau remiantis šiais argumentais nebuvo galima paaiškinti, kodėl žala staiga atsirado tiriamuoju laikotarpiu, kai, kaip įtariama, padidėjo importas dempingo kaina.
- (28) Bendrovės „Oxy Vinyls“, LP ir „Westlake“ tvirtino, kad skundo pateikėjai nepagrindė, kodėl apskaičiuojant priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą turėtų būti naudojamas 15 % pelno dydis. Bendrovė „Ercros“ tvirtino, kad gerai veikiančios Sąjungos PVC pramonės pelno dydis turi būti 15 %. Nors skundo pateikėjai, kuriems pritarė bendrovė „Ercros“, teigė, kad 15 % pelno dydis yra įprastas pelningumo skirtumas chemijos sektoriuje, Komisija iš kitų šalių negavo įrodymų, kad tai yra pagrįstas pelno dydis, kurio galima tikėtis vidutiniu laikotarpiu tokiam cikliškam PVC sektoriuje. Tie patys JAV eksportuotojai taip pat teigė, kad tyrimo inicijavimas galėjo turėti trūkumų, nes skundo pateikėjai klaidingai naudojo EBITDA, o ne pelno dydį. Komisija pažymėjo, kad 15 % pelno dydis buvo naudojamas atliekant skaičiavimus ir kad skunde buvo tik nurodyta, kad tai buvo tokia pati procentinė dalis, kaip ir skundo pateikėjų EBITDA tikslinė procentinė dalis. Komisija laikėsi nuomonės, kad palyginus skirtingus skunde pateiktus koeficientus nebuvo galima daryti išvados, kad skundo pateikėjai klaidingai naudojo EBITDA, o ne pelno dydį (*).
- (29) Bendrovė „Foamalite“ skundėsi dėl galimo poveikio jos konkurencingumui, jeigu Komisija nuspręstų nustatyti antidempingo muitus, nes tuomet ši bendrovė turėtų konkuruoti su Šiaurės Airijoje įsikūrusiu subjektu, kuriam nereikėtų mokėti šių muitų importuojant produktus iš JAV. Komisija nustatė, kad 2024 m. sausio 8 d. Jungtinė Karalystė inicijavo antidempingo tyrimą dėl JAV kilmės S-PVC, ir šį tvirtinimą atmetė.

1.7. Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai

- (30) Komisija išsiuntė klausimynus atrinktiems Sąjungos gamintojams, dviem apie save pranešusiems Egipto eksportuojantiems gamintojams ir atrinktiems eksportuojantiems JAV gamintojams. Pranešime apie inicijavimą Komisija paskelbė importuotojams ir naudotojams skirtą klausimyną. Klausimynai taip pat buvo pateikti už Sąjungos ribų įsikūrusiems nesusijusiems prekyautojams (žr. 48 ir 73 konstatuojamąsias dalis). Tie patys klausimynai nuo inicijavimo dienos taip pat buvo paskelbti internete (*).
- (31) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kuri, jos manymu, buvo reikalinga preliminarious išvadoms dėl dempingo, jo daromos žalos ir Sąjungos interesų padaryti. Pagal pagrindinio reglamento 16 straipsnį tikrinamieji vizitai buvo surengti šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojų

— bendrovės „INOVYN Manufacturing Belgium SA“ (Everas, Belgija),

(*) Skunde buvo nurodyta: „Laikoma, kad 15 % pelno dydis yra įprastas chemijos pramonės pelningumo skirtumas, o skundą pateikusioms bendrovėms tai yra vidutinė siektina EBITDA procentinė dalis. Šis skaičius rodo EBITDA lygį, kuris turi būti užtikrinamas, siekiant išlaikyti investicijas ir gamybos pajėgumus.“ Dviejose tolesnėse skundo pastraipose aiškiai nurodoma, kad atlikdami analizę, skundo pateikėjai naudojo šį pelno dydį: „PVC pramonei reikia daug kapitalo, todėl, norint užtikrinti jos tvarumą, pelno dydis turi siekti 15 %. Tai, be kita ko, daroma reinvestuojant į esamas gamyklas, taip siekiant užtikrinti veiklą ateityje ir išlikti konkurencingiems importo iš šalių, kuriose energijos sąnaudos mažesnės ir kurių priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo reikalavimai yra ne tokie griežti, atžvilgiu“, ir „anksčiau pramonė nuosekliai neužtikrindavo 15 % pelno dydžio, todėl atsirado daug problemų, dėl kurių buvo uždaryti keli PVC gamybos blokai ir net visos gamyklos“.

(*) <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2695>.

— bendrovės „Shin-Etsu PVC BV“ (Hilversiumas, Nyderlandai),

— bendrovės „Vynova Belgium NV“ (Tenderlas, Belgija) ⁽³⁾;

Egipto eksportuojančių gamintojų

— bendrovės „TCI Sanmar Chemicals S.A.E“ (Port Saidas),

— bendrovės „Egyptian Petrochemical Company“ (Aleksandrija);

Jungtinių Amerikos Valstijų eksportuojančių gamintojų

— bendrovės „Formosa Plastics Corporation“ (Livingstonas, Esekssas, Naujasis Džersis),

— bendrovės „Westlake Chemicals“ (Hjustonas, Teksasas);

nesusijusio prekiautojo

— bendrovės „Tricon Dry Chemicals, LLC“ (Hjustonas, Teksasas).

1.8. Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamas laikotarpis

- (32) Atliekant dempingo ir žalos tyrimą buvo nagrinėjamas 2022 m. spalio 1 d. – 2023 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2020 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamas laikotarpis).

2. TIRIAMASIS PRODUKTAS, NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Tiriamasis produktas

- (33) Tiriamasis produktas – polivinilchlorido suspensija (toliau – S-PVC), nesumaišyta su jokiais kitomis medžiagomis. Nagrinėjamas produktas apima tik S-PVC, jis neapima polivinilchlorido emulsijos (toliau – E-PVC) (toliau – tiriamasis produktas).
- (34) PVC yra dirbtinis termoplastinis polimeras. Gaminant PVC dervas naudojama pirminė žaliava yra vinilchlorido monomeras (VCM), kuris gaunamas etileno ir chloro reakcijos metu pagaminant etileno dichloridą (EDC), o vėliau terminio krekingo būdu paverčiamas į VCM. S-PVC gaminama naudojant suspensijos technologiją.
- (35) Suspensijos pavidalo PVC (S-PVC) yra pramoninis produktas, naudojamas įvairiems tikslams, pavyzdžiui, vamzdžiams ir jungiamosioms detalėms, plėvelėms ir folijai gaminti, slėginiam liejimui ir liejimui pučiant.

2.2. Nagrinėjamas produktas

- (36) Nagrinėjamas produktas yra Egipto ir Jungtinių Amerikos Valstijų (JAV) (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės tiriamasis produktas, kurio KN kodas šiuo metu yra ex 3904 10 00 (TARIC kodai 3904 10 00 15 ir 3904 10 00 80) (toliau – nagrinėjamas produktas).

2.3. Panašus produktas

- (37) atlikus tyrimą nustatyta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines savybes ir tokią pačią naudojimo paskirtį turi šie produktai:
- į Sąjungą eksportuojamas nagrinėjamas produktas,
 - nagrinėjamųjų šalių vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas tiriamasis produktas ir

⁽³⁾ Komisija galėjo susipažinti su atrinkto gamintojo (bendrovės „Vynova Wilhelmshaven GmbH“) gamybos ir finansiniais duomenimis ir juos patikrinti su ja susijusios bendrovės „Vynova Belgium NV“ (kuri pagal žaliavų perdavimo susitarimą buvo nurodyta kaip verslininkė) patalpose.

— Sąjungos pramonės gaminamas ir Sąjungoje parduodamas tiriamasis produktas.

- (38) Todėl Komisija šiuo etapu nusprendė, kad šie produktai yra panašūs produktai, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje.

3. DEMPINGAS

3.1. Egiptas

3.1.1. Eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimas

- (39) Kaip nurodyta 12 ir 13 konstatuojamosiose dalyse, atliekant tyrimą apie save pranešė ir klausimyno atsakymus pateikė du Egipto eksportuojantys gamintojai – bendrovės „TCI Sanmar“ ir EPC. Bendrovė EPC pateikė neišsamius klausimyno atsakymus, kuriuose nebuvo svarbių dalių. Todėl 2024 m. sausio 16 d. Komisija raštu informavo bendrovę EPC apie savo ketinimą taikyti 18 straipsnį ir išvadas dėl trūkstamos informacijos pagrįsti turimais faktais. Tame pačiame rašte Komisija paragino bendrovę EPC pateikti trūkstamą informaciją. Tačiau bendrovė EPC to nepadarė net ir po to, kai Komisija pakartojo savo prašymą 2024 m. vasario 6 d.
- (40) 2024 m. kovo 3–6 d. bendrovės EPC patalpose atlikto patikrinimo metu Komisija nustatė papildomų elementų, dėl kurių buvo pritaikyta pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalis.
- (41) Kadangi bendrovė EPC nepateikė informacijos, kuri buvo reikalinga vidaus rinkos kainoms, eksporto kainoms ir gamybos sąnaudoms įvertinti, ir taikant pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalį 2024 m. balandžio 12 d. raštu bendrovei EPC buvo pranešta apie priežastis, dėl kurių Komisija ketino neatsižvelgti į pateiktą informaciją, ir buvo suteikta galimybė pateikti papildomų paaiškinimų. Siekiant užtikrinti konfidencialumą, pagrindinė informacija buvo išsiųsta tik bendrovei EPC.
- (42) 2024 m. balandžio 17 d. bendrovė EPC pateikė prieštaravimą dėl 18 straipsnio taikymo. Bendrovė EPC teigė nežinojusi apie antidempingo bylą iki 2023 m. gruodžio 12 d., kad vėliau Komisija atmetė prašymą pratęsti terminą ir kad dėl to šiai bendrovei buvo trukdoma veiksmingai dalyvauti tikrinimo procese.
- (43) Bendrovė EPC pridūrė, kad, siekdama nustatyti, ar buvo vykdomas dempingas, Komisija turėtų (bent) atsižvelgti į informaciją, susijusią su eksporto kainomis, nes patikrinimo vietoje metu Komisijos grupė patikrino visų reikiamų (su eksporto kainomis susijusių) dokumentų tikslumą.
- (44) Be to, bendrovė EPC manė, kad ji visapusiškai bendradarbiavo pagal turimus pajėgumus, ir nurodė PPO antidempingo susitarimo 15 straipsnį, pagal kurį išsivysčiusios šalys narės turi ypač atsižvelgti į ypatingą besivystančių šalių narių padėtį.
- (45) Komisija nesutiko su bendrovės EPC pastabomis. Dėl bendrovės EPC teiginio, kad ji iki 2023 m. gruodžio 12 d. nežinojo apie tyrimą, Komisija primena, kad šis tyrimas buvo inicijuotas 2023 m. lapkričio 15 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtu pranešimu apie inicijavimą. Tą pačią dieną Komisija tiesioginiu pranešimu informavo bendrovę EPC ir Egipto Arabų Respublikos atstovybę apie šio tyrimo inicijavimą ir pakvietė bendrovę EPC dalyvauti atrankos procese.
- (46) Dėl bendrovės EPC teiginio, kad ji visapusiškai bendradarbiavo naudodamasi savo turimais pajėgumais, ir paminėto PPO antidempingo susitarimo 15 straipsnio Komisija pažymėjo, kad ribotais bet kurios šalies pajėgumais negalima pateisinti to, kad nebuvo pateikta tiksliai dempingo skirtumo skaičiavimui reikalinga informacija arba kad nebuvo suteikta galimybė sutikrinti pateiktus duomenis. Be to, Komisija priminė, kad išimties tvarka sutiko, kad bendrovė EPC dalyvautų tyrime, nepaisant to, kad bendrovė EPC neužpildė atrankos formos (žr. 13 konstatuojamąją dalį) ir kad iš pradžių apie save pranešė pasibaigus įprastam terminui.
- (47) Todėl Komisija preliminarai neatsižvelgė į bendrovės EPC pateiktą informaciją ir, remdamasi pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalimi, patvirtino, kad šio eksportuojančio gamintojo atžvilgiu buvo naudojami turimi faktai.

3.1.2. Nesusiję prekiautojai

- (48) Remiantis skunde pateikta informacija, eksportas į Sąjungą buvo vykdomas pasitelkiant nesusijusius prekiautojus, o eksportuojantys gamintojai žinojo apie galutinę pasitelkiant šiuos prekiautojus parduodamų produktų paskirties vietą. Komisija paprašė dviejų eksportuojančių gamintojų nurodyti šių prekiautojų pavadinimus ir kontaktinius duomenis. Ši informacija buvo gauta. Klausimyną bent iš dalies užpildė septyni nesusiję prekiautojai, kurių bendra dalis tiriamuoju laikotarpiu sudarė daugiau kaip 70 % viso importo iš Egipto. Remiantis pateikta informacija, šie prekiautojai nagrinėjamąjį produktą perpardavinėjo pirkėjams Sąjungoje arba pirkėjams trečiojoje šalyje. Nė vienas iš jų neperpardavinėjo nagrinėjamojo produkto pirkėjams Egipte.
- (49) Šių prekiautojų pateikta informacija nebuvo būtina siekiant nustatyti su Egiptu susijusį dempingą (išskyrus patvirtinimą, kad nesusijusių prekiautojų produktai nebuvo perparduodami Egipto vidaus rinkoje). Bendrovė „TCI Sanmar“ savo apskaitos dokumentuose nurodė galutinę šių eksportuojamų produktų paskirties vietą, visų pirma remdamasi turimais vežimo dokumentais.

3.1.3. Normalioji vertė

- (50) Taikant pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį bendrovei EPC, kaip aprašyta 3.1.1 skirsnyje, toliau pateiktas dempingo skirtumo apskaičiavimo aprašymas buvo taikomas tik likusiam Egipto eksportuojančiam gamintojui, t. y. bendrovei „TCI Sanmar“.
- (51) Remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi Komisija pirmiausia išnagrinėjo, ar visa pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos jo nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį apimties. Tuo remiantis nustatyta, kad visas panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.
- (52) Vėliau Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į eksportui į Sąjungą parduoto produkto, kurio pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, rūšis.
- (53) Vėliau Komisija išnagrinėjo, ar, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, kiekvienos rūšies produkto, kuris buvo toks pats arba panašus į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšį, pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu visa tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties. Komisija nustatė, kad pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, nes jis sudarė daugiau kaip 5 % visos to paties produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties.
- (54) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tiriamuoju laikotarpiu dalį, kad galėtų nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktiniu pardavimu vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.
- (55) Normalioji vertė grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina, neatsižvelgiant į tai, ar tas pardavimas buvo pelningas, jeigu:
- a) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, lygia apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesne, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % bendros tos rūšies produkto pardavimo apimties ir
 - b) tos rūšies produkto pardavimo vidutinė svertinė kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.
- (56) Šiuo atveju normalioji vertė yra tos rūšies produkto viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu vidutinė svertinė kaina.
- (57) Normalioji vertė yra kiekvienos rūšies produkto, tik pelningai parduoto vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu, faktinė vidaus rinkos kaina, jei:

- a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % visos šios rūšies produkto pardavimo apimties arba
 - b) šios rūšies produkto vidutinė svartinė kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.
- (58) Išanalizavus pardavimą vidaus rinkoje nustatyta, kad pelningo pardavimo dalis sudarė 5–97 % kiekvienos atitinkamos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje ir kad vidutinė svartinė pardavimo kaina buvo didesnė už gamybos sąnaudas. Todėl tais atvejais, kai pardavimas vidaus rinkoje sudarė ne daugiau kaip 80 % viso šios rūšies produkto pardavimo apimties, normalioji vertė buvo apskaičiuota tik kaip pelningo pardavimo svartinis vidurkis.

3.1.4. Eksporto kaina

- (59) Bendrovė „TCI Sanmar“ eksportavo į Sąjungą per nesusijusius prekyautojus, kurie iš „TCI Sanmar“ pirko nagrinėjamąjį produktą ir perpardavinėjo jį nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje. Kaip minėta 49 konstatuojamojoje dalyje, bendrovė „TCI Sanmar“ savo apskaitos dokumentuose nurodė galutinę pardavimo eksportui nesusijusiems prekyautojams paskirties vietą.
- (60) Todėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį nustatyta eksporto kaina buvo už nesusijusiam prekyautojui parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina.

3.1.5. Palyginimas

- (61) Komisija normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (62) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą, kad būtų atsižvelgta į skirtumus, kurie daro poveikį kainoms ir kainų palyginamumui.
- (63) Bendrovė „TCI Sanmar“ ir Egipto Vyriausybė tvirtino, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą normalioji vertė turėtų būti sumažinta atsižvelgiant į tiriamuoju laikotarpiu patirtos valiutos krizės poveikį Egipto ekonomikai. Siekdama pagrįsti šį teiginį, bendrovė „TCI Sanmar“ atkreipė dėmesį į vadinamosios lygiagrečiosios arba juodosios rinkos raidą, kurioje tvirta valiuta, pavyzdžiui, JAV doleriu (toliau – USD) arba euru, buvo prekiaujama kur kas didesniais kursais nei Egipto centrinio banko (toliau – ECB) nustatyti oficialūs valiutos kursai, kaip aprašyta, pavyzdžiui, 2023 m. rugsėjo 19 d. JAV komercijos departamento paskelbtoje rinkos tyrimų ataskaitoje arba bendrovės „BNP Paribas“ paskelbtame tyrime. Bendrovė „TCI Sanmar“ pridūrė, kad už vidaus rinkoje parduodamą nagrinėjamąjį produktą buvo atsiskaitoma Egipto svarais (toliau – EGP). Apskaitos tikslais šie mokėjimai buvo konvertuojami į USD. Dėl taikomų apskaitos taisyklių šie perskaičiavimai turėjo būti grindžiami ECB nustatytu kursu.
- (64) 2024 m. kovo 22 d. bendrovė „TCI Sanmar“ pakartojo savo tvirtinimą ir pridūrė, kad Egiptas pasiekė svarbų susitarimą su Tarptautiniu valiutos fondu (toliau – TVF), kurio vertė – 8 mlrd. USD. TVF požiūriu, pagrindinė šio susitarimo sąlyga buvo ta, kad ECB leido nustatyti EGP vertę atsižvelgiant į rinkos jėgas, taip siekiant panaikinti skirtumą tarp oficialaus valiutos kurso ir vadinamosios lygiagrečiosios rinkos kurso. ECB sutikus dėl šios sąlygos oficialus valiutos kursas pasikeitė nuo maždaug 31 EGP už 1 USD (2024 m. kovo 5 d.) iki maždaug 49 EGP už 1 USD (2024 m. kovo 6 d.) (t. y. EGP vertė sumažėjo maždaug 60 %).
- (65) Komisija atmetė tiek pirminį, tiek pakartotinį tvirtinimus. Nė viena iš tvirtinimų pateikusių šalių negalėjo jų pagrįsti, visų pirma dėl to, kad nebuvo informacijos apie ankstesnių laikotarpių juodosios ar lygiagrečiosios rinkos kursus. Be to, bendrovės „TCI Sanmar“ apskaitos politikoje buvo numatytas ECB nustatytų oficialių kursų taikymas, o tai patvirtino Komisijos nuomonę, kad toks kursas buvo taikomas.
- (66) Gavusi pakartotinį tvirtinimą Komisija paaiškino, kad nustatant dempingą paprastai negalima atsižvelgti į po tiriamojo laikotarpio vykusius įvykius. Lyginama eksporto ir vidaus rinkos kainas, Komisija turi remtis tik oficialiais valiutos kursais. 2024 m. kovo 6 d. įvykęs reikšmingas valiutos kurso pokytis negali būti laikoma *ex post* įrodymu, iš kurio būtų galima matyti, kad toks ženkliai pakeistas valiutos kursas reiškia, jog jis turėtų būti taikomas ir vertinant praėjusį laikotarpį, šiuo atveju – tiriamąjį laikotarpį.

- (67) Bendrovė „TCI Sanmar“ taip pat tvirtino, kad jai buvo suteikta galimybė pasinaudoti kredito išlaidų atidėjiniu. Komisija atmetė šį tvirtinimą ir laikėsi nuomonės, kad iš bendrovės „TCI Sanmar“ pateiktų faktų matyti, kad bendrovės „TCI Sanmar“ turėjo galimybę ne padidinti, o sumažinti savo eksporto kainą. Siekiant užtikrinti konfidencialumą, išsamesnė informacija buvo išsiųsta tik bendrovei „TCI Sanmar“.
- (68) Iš vidaus ir (arba) pardavimo eksportui kainų buvo išskaičiuoti frachto, draudimo, tvarkymo, kredito išlaidų, banko mokesčių ir pakavimo išlaidų koregavimai, apie kuriuos buvo pranešta ir kurie buvo pripažinti pagrįstais.

3.1.6. Dempingo skirtumai

- (69) Tuo remiantis nustatyta, kad bendrovės „TCI Sanmar“ vidutinis svertinis dempingo skirtumas, išreikštas CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, procentine dalimi, yra 86,1 %.
- (70) Kaip pirmiau paaiškinta 39–47 konstatuojamosiose dalyse, bendrovės EPC atveju taikydama pagrindinio reglamento 18 straipsnį Komisija rėmėsi turimais faktais. Šiuo atžvilgiu Komisija nusprendė, kad tikslinga nustatyti EPC dempingo skirtumą remiantis tipiškiausio produkto, kurį bendrovė „TCI Sanmar“ pardavinėjo Sąjungoje, tipiško pardavimo duomenimis. Šis produktas sudarė daugiau kaip 90 % visų bendrovės „TCI Sanmar“ į Sąjungą eksportuojamų produktų ir, kadangi ši bendrovė nebendradarbiavo, Komisija laikėsi nuomonės, kad ši metodika tinkamai atspindėjo bendrovės galimybes vykdyti dempingą, atsižvelgiant į procedūrines aplinkybes, kuriomis bendrovė nebendradarbiavo, ir į atitinkamus byloje surinktus įrodymus. Taigi buvo apskaičiuotas 109,5 % dempingo skirtumas, kuris buvo pritaikytas bendrovei EPC.
- (71) Atliekant šį tyrimą apie save pranešė visi žinomi eksportuojantys gamintojai. Tuo remdamasi Komisija nusprendė nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams nustatyti dempingo skirtumą, kurio dydis buvo toks pat, kaip bendrovės, kuriai buvo nustatytas didžiausias dempingo skirtumas (t. y. bendrovės EPC).
- (72) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą laikinieji dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Laikinis dempingo skirtumas
„TCI Sanmar Chemicals S.A.E.“	86,1 %
„Egyptian Petrochemical Company“	109,5 %
Visos kitos bendrovės	109,5 %

3.2. Jungtinės Amerikos Valstijos

3.2.1. Nesusiję prekiautojai

- (73) Kaip ir Egipto atveju (žr. 48 konstatuojamąją dalį), Komisija paprašė dviejų atrinktų eksportuojančių gamintojų nurodyti nesusijusių prekiautojų, kuriuos pasitelkiant, remiantis skunde pateikta informacija, buvo nukreipiama didelė jų pardavimo eksportui į Sąjungą dalis, pavadinimus ir kontaktinius duomenis. Komisija tiesiogiai ir per atrinktus eksportuojančius gamintojus susisiekt su prekiautojais ir paragino juos užpildyti specialų klausimyną, skirtą nustatyti bendrovių „Formosa“ ir „Westlake PVC“ parduodamų produktų galutinei paskirties vietai. Dalinius arba išsamius to klausimyno atsakymus Komisijai pateikė devyni nesusiję prekiautojai. Ši informacija buvo susijusi tik su ribota atrinktų šalių pardavimo ES apimtimi. Tačiau pačios atrinktos šalys iš nesusijusių prekiautojų gavo papildomos informacijos, kuria remdamasi Komisija galėjo įvertinti visos bendrovės „Formosa“ ir 98,5 % bendrovės „Westlake“ pardavimo eksportui apimties galutinės paskirties vietas. Skaičiuojant dempingą buvo remiamasi visu pardavimu eksportui, kurio atžvilgiu buvo galima patvirtinti, kad paskirties vieta buvo ES.

3.2.2. Normalioji vertė

- (74) Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pirmiausia nagrinėjo, ar visa kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje apimtis buvo tipiška. Pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei visa kiekvieno eksportuojančio gamintojo panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos jo nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį apimties. Tuo remiantis nustatyta, kad kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo visas panašaus produkto pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas.
- (75) Vėliau Komisija nustatė vidaus rinkoje parduodamo produkto rūšis, kurios buvo tokios pačios arba panašios į eksportuojančių gamintojų, kurių pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšis.
- (76) Tuomet Komisija išnagrino, ar, remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi, kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo vidaus rinkoje parduoto kiekvienos rūšies, kuri buvo tokia pati arba panaši į eksportui į Sąjungą parduoto produkto rūšį, produkto kiekis buvo tipiškas. Tam tikros rūšies produkto pardavimas vidaus rinkoje yra tipiškas, jei tiriamuoju laikotarpiu visa tos rūšies produkto pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams apimtis sudaro ne mažiau kaip 5 % visos tos pačios ar panašios rūšies produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties. Komisija nustatė, kad atrinktų eksportuojančių gamintojų pardavimas vidaus rinkoje buvo tipiškas, nes jis sudarė daugiau kaip 5 % visos to paties produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties.
- (77) Vėliau Komisija nustatė kiekvienos rūšies produkto pelningo pardavimo vidaus rinkoje nepriklausomiems pirkėjams tiriamuoju laikotarpiu dalį, kad galėtų nuspręsti, ar apskaičiuojant normaliąją vertę remtis faktiniu pardavimu vidaus rinkoje pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalį.
- (78) Normalioji vertė grindžiama faktine kiekvienos rūšies produkto vidaus rinkos kaina, neatsižvelgiant į tai, ar tas pardavimas buvo pelningas, jeigu:
- a) tam tikros rūšies produkto, parduoto grynąja pardavimo kaina, lygia apskaičiuotoms gamybos sąnaudoms arba už jas didesne, pardavimo apimtis sudarė daugiau kaip 80 % bendros tos rūšies produkto pardavimo apimties ir
 - b) tos rūšies produkto pardavimo vidutinė svertinė kaina yra lygi vieneto gamybos sąnaudoms arba už jas didesnė.
- (79) Šiuo atveju normalioji vertė yra tos rūšies produkto viso pardavimo vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu vidutinė svertinė kaina.
- (80) Normalioji vertė yra kiekvienos rūšies produkto, tik pelningai parduoto vidaus rinkoje tiriamuoju laikotarpiu, faktinė vidaus rinkos kaina, jei:
- a) tam tikros rūšies produkto pelningo pardavimo apimtis sudaro ne daugiau kaip 80 % visos šios rūšies produkto pardavimo apimties arba
 - b) šios rūšies produkto vidutinė svertinė kaina yra mažesnė už vieneto gamybos sąnaudas.
- (81) Atlikus pardavimo vidaus rinkoje analizę nustatyta, kad mažiau kaip 80 % viso abiejų eksportuojančių gamintojų jų pardavimo vidaus rinkoje buvo vykdoma pelningai (išskyrus dviejų rūšių bendrovės „Westlake“ produktus). Todėl normalioji vertė buvo apskaičiuota tik kaip pelningo pardavimo svertinis vidurkis. Eksportuojančio gamintojo parduodamų dviejų rūšių produktų, kurių daugiau kaip 80 % pardavimo vidaus rinkoje buvo vykdoma pelningai, normalioji vertė buvo apskaičiuota kaip viso pardavimo vidaus rinkoje per tiriamąjį laikotarpį kainų svertinis vidurkis.

3.2.3. Eksporto kaina

- (82) Atrinkti eksportuojantys gamintojai į Sąjungą eksportavo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams arba, kaip paaiškinta 73 konstatuojamojoje dalyje, per nesusijusius JAV prekyautojus.

- (83) Pardavimo tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje atveju, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo už eksportui į Sąjungą parduotą nagrinėjamąjį produktą faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina. Netiesioginio pardavimo per nesusijusius prekyautojus JAV atveju, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kaina buvo nustatyta remiantis kaina, už kurią nagrinėjamas produktas buvo parduotas šiems prekyautojams.
- (84) Komisija atrinktų eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę ir eksporto kainą palygino remdamasi gamintojo kainomis EXW sąlygomis.
- (85) Tais atvejais, kai tai buvo pateisinama siekiant užtikrinti sąžiningą palyginimą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koregavo normaliąją vertę ir (arba) eksporto kainą, kad būtų atsižvelgta į skirtumus, kurie daro poveikį kainoms ir kainų palyginamumui. Prireikus koreguojant buvo atsižvelgiama į vežimo, kredito ir pakavimo išlaidas, nuolaidas, tvarkymo ir krovos išlaidas.

3.2.4. Dėmpingo skirtumai

- (86) Vertindama atrinktus eksportuojančius gamintojus Komisija kiekvienos rūšies panašaus produkto vidutinę svertinę normaliąją vertę palygino su atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalyse.
- (87) Tuo remiantis procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą laikinieji vidutiniai svertiniai dėmpingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Laikinis dėmpingo skirtumas
„Formosa Plastics Corporation“	70,3 %
„Westlake Chemicals“	58,0 %

- (88) Neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams atrinktų šalių vidutinį svertinį dėmpingo skirtumą Komisija apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį.
- (89) Tuo remiantis neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams buvo nustatytas 63,7 % laikinis dėmpingo skirtumas.
- (90) Siekdama nustatyti dėmpingo skirtumo kitiems eksportuotojams apskaičiavimo metodiką, t. y. visiems kitiems JAV eksportuojantiems gamintojams, kurie tyrimo metu apie save nepranešė, taikomą skirtumą, Komisija pirmiausia įvertino, koks buvo eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygis. Bendradarbiavimo lygis – bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Sąjungą apimtis, išreikšta viso importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu dalimi, nustatyta remiantis COMEXT statistiniais duomenimis. Keturi bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai tiriamuoju laikotarpiu iš JAV į Sąjungą eksportavo 76,5 % (%) produktų. Todėl šiuo atveju laikoma, kad bendradarbiavimo lygis buvo žemas. Todėl visiems kitiems Jungtinių Amerikos Valstijų eksportuojantiems gamintojams Komisija dėmpingo skirtumą nustatė pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, remdamasi turimais faktais. Dėmpingo skirtumą kitiems eksportuotojams Komisija nusprendė nustatyti atsižvelgdama į atrinkto eksportuojančio gamintojo, kuriam pagal tipiškiausią produktą nustatytas didžiausias svertinis vidutinis dėmpingo skirtumas, vykdytą dėmpingą.
- (91) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą laikinieji dėmpingo skirtumai yra tokie:

(*) Apskaičiuodama tipiškumą, Komisija palygino bendradarbiavusių JAV eksportuojančių gamintojų nurodytus nagrinėjamojo produkto pardavimo duomenis ES su Eurostato skelbiamais importo statistiniais duomenimis, kuriuos tinkamai pakoregavo neįtraukdama E-PVC.

Bendrovė	Laikinasis dempingo skirtumas
„Formosa Plastics Corporation“	70,3 %
„Westlake Chemicals“	58,0 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	62,1 %
Visos kitos bendrovės	77,0 %

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

- (92) Panašų produktą tiriamuoju laikotarpiu Sąjungoje gamino 12 gamintojų. Jie sudaro Sąjungos pramonę, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje. Skundo pateikėjai yra trys Sąjungos gamintojai.
- (93) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo 3 842 081 tona. Komisija ši skaičių nustatė remdamasi visa turima informacija apie Sąjungos pramonę, pavyzdžiui, makroekonominio klausimyno atsakymais, informacija, surinkta vykdant tikrinamuosius vizitus atrinktų gamintojų patalpose, kitų bendradarbiaujančių gamintojų pateiktais klausimynais ir Eurostato skelbiamais oficialiais statistiniais duomenimis. Kaip nurodyta 9 konstatuojamojoje dalyje, trys atrinkti Sąjungos gamintojai pagamino 25 % viso Sąjungoje pagaminamo panašaus produkto.

4.2. Susijusios Sąjungos rinkos nustatymas

- (94) Siekdama nustatyti, ar Sąjungos pramonei buvo padaryta žala, taip pat suvartojimo ir įvairius ekonominius rodiklius, susijusius su Sąjungos pramonės padėtimi, Komisija nagrinėjo, ar atliekant analizę reikės atsižvelgti į žaliavų perdirbimo susitarimus ir veiksmus Sąjungos pramonės panašaus produkto pradinėje grandyje.
- (95) Komisija nustatė, kad du iš trijų atrinktų gamintojų veikia pagal žaliavų perdirbimo susitarimus. Pagal kiekvieną iš tokių žaliavų perdirbimo susitarimų verslininkas yra kitas tos grupės subjektas, kuris atsako už žaliavų įsigijimą ir pagaminto panašaus produkto pardavimą, o atrinktam gamintojui mokamas perdirbimo mokestis. Todėl dviejų atrinktų gamintojų finansinės informacijos nepakako žalos analizei atlikti, nes finansiniai rezultatai būtų buvę gana stabilūs ir atspindėtų žaliavų perdirbimo mokestį, o ne ekonominius verslininkų rezultatus. Taigi, šių dviejų atrinktų gamintojų atveju Komisija gavo prieigą prie verslininkų įrašų ir informacijos apie paskirstymo schemas, kad galėtų patikrinti visus atrinktose panašaus produkto gamybos vietose finansinius rezultatus. Tai reiškė, kad Komisija galėjo patikrinti verslininkų finansinius rezultatus atrinktose PVC gamybos vietose.
- (96) S-PVC yra dirbtinis termoplastinis polimeras, susidarantis polimerizuojant vinilchloridą. Vinilchlorido monomeras (VCM) yra pirminė žaliava, gaminama termiškai krekinguojant etileno dichloridą (EDC) – t. y. produktą, kuris gaminamas tiesiogiai chlorinant arba oksichlorinant etileną. Vienas iš atrinktų gamintojų etileną, chlorą ir (arba) EDC perka iš trečiųjų šalių tiekėjų. Kitų dviejų atrinktų gamintojų atveju jų atitinkami verslininkai taip pat gali pirkti EDC rinkoje (ir reguliariai tai daro), tačiau jų grupės turi pajėgumų gaminti EDC naudodamos bendro subjekto, kurio kiekvienai grupei priklauso po 50 %, pagaminamą chlorą. Chloras perkamas už perdavimo kainą, kuri nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko stabili ir kuri yra įtraukiama į prekybos modelį, kurį įvairios mokesčių institucijos Sąjungoje pripažįsta kaip įprastomis rinkos sąlygomis nustatytą kainą.

- (97) Komisija gavo bendrovės „Westlake“ pastabų, kuriose teigiama, kad į žalos analizę turėtų būti įtrauktas susijęs kaustinės sodos verslas. Kaustinė soda ir chloras gaminami atliekant druskos elektrolizę. Chemijos pramonėje kaustinė soda plačiai naudojama kaip viena iš pagrindinių medžiagų. Skundo pateikėjai teigė, kad kaustinė soda yra šalutinis chloro gamybos produktas ir kad abi šios medžiagos panašiais kiekiais gaunamos natrio chlorido elektrolizės proceso metu ⁽⁷⁾, ir nepritare dėl to, kad kaustinė soda gali būti laikoma gretutiniu arba šalutiniu PVC produktu. Komisija pažymėjo, kad dėl to, jog ne visi PVC gamintojai vykdo chloro gamybą, tai yra labai stiprus rodiklis, kad šios dvi pramonės šakos, nors joms abiem ir yra būdingas natrio chlorido elektrolizės procesas, turi būti laikomos atskiromis pramonės šakomis ⁽⁸⁾.
- (98) Bendrovė „Westlake“ taip pat tvirtino, kad S-PVC rinkoje yra trys skirtingi produktų segmentai (prekių, grandinės pailginimo ir specialios paskirties) ir kad atliekant tyrimą jie nebuvo tinkamai atskirti. Bendrovė „Westlake“ teigė, kad šiuos tris segmentus Komisija anksčiau buvo pripažinusi konkurencijos srityje. Komisija pažymėjo, kad bendrovės „Westlake“ minėtame dokumente nurodyta, jog specialios paskirties ir grandinės pailginimo rinkos yra nišinės ⁽⁹⁾. Skundo pateikėjai teigė, kad prekių, grandinės pailginimo ir specialios paskirties S-PVC pasižymi tomis pačiomis bazinėmis cheminėmis savybėmis, kad tai yra tik produktų rūšys ir kad Komisijos pasiūlyti produkto kontrolės numeriai (PKN) buvo pakankamai tikslūs, kad būtų galima atsižvelgti į skirtumus, darančius poveikį kainų palyginamumui arba žalos ir priežastinio ryšio nustatymui. Skundo pateikėjai taip pat tvirtino, kad bendrovė „Westlake“ nepateikė įrodymų, kad importas dempingo kaina galėjo būti labiau susijęs su vienu ar keliais įtariamais segmentais, kad nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad kainų skirtumų nebūtų galima pašalinti koreguojant PKN struktūrą ir kad nebuvo įrodymų, jog produktų negalima pakeisti vienas kitu. Komisija pažymėjo, kad atrinkti Sąjungos gamintojai gamina dažniausiai naudojamą bendrosios paskirties S-PVC (kurią bendrovė „Westlake“ klasifikuoja kaip prekę), kad pagrindinis S-PVC naudojimą lemiantis veiksnys yra jos K vertė ⁽¹⁰⁾ ir kad atliekant tyrimą vadinamojo prekių segmento S-PVC būtų priskiriami B ir C grupių PKN. Šiuo atžvilgiu Komisija nustatė, kad terminas „specialios paskirties“ yra labiau komercinė kategorija arba terminas, o ne pramonės standartas (nes produktą, kurį vienas gamintojas vadintų specialios paskirties produktu, kitas gamintojas gali laikyti preke).
- (99) Komisija pažymėjo, kad gamybos proceso skirtumai yra nedideli, nes akivaizdu, kad vienas atrinktas gamintojas gali naudoti tas pačias linijas ir gamindamas tam tikrą specialios paskirties S-PVC ⁽¹¹⁾. Komisija pažymėjo, kad nors bendrovė „Westlake“ žinojo, kad trys atrinkti Sąjungos gamintojai nevykdė veiklos trijuose įtariamuose segmentuose, ji nepateikė jokių pastabų dėl pasiūlytų atrinktų Sąjungos bendrovių. Be to, Komisija nenustatė jokių įrodymų dėl įtariamų segmentų svarbos kainoms, sąnaudoms ar rinkos segmentacijai, į kurias nebuvo atsižvelgta nustatant PKN struktūrą. Todėl bendrovės „Westlake“ tvirtinimas dėl trijų segmentų buvo atmestas.

⁽⁷⁾ Šis procesas yra pramoninis natrio chlorido (NaCl) tirpalų elektrolizės procesas. Tai technologija, naudojama gaminant chlorą ir natrio hidroksidą (kaustinę sodą), kurie abu yra bazinės šiai pramonei reikalingos pagrindinės cheminės medžiagos.

⁽⁸⁾ Skundo pateikėjų pateikti argumentai buvo susiję su penkiomis priežastimis: i) PVC ir kaustinė soda naudojami skirtingose ir atskirose rinkose, ii) ne visi PVC gamintojai yra integruoti ir gamina kaustinę sodą, iii) PVC ir kaustinė soda nėra gaminami to paties gamybos proceso metu, iv) chloras ir kaustinė soda yra druskos elektrolizės gretutiniai produktai ir v) būtų neįmanoma nustatyti, kuri iš dviejų pramonės šakų gamina pirminį produktą, o kuri – antrinį.

⁽⁹⁾ Byla M.6905 – INEOS / Solvay / JV, skelbiama adresu https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m6905_8118_2.pdf.

⁽¹⁰⁾ K vertė yra molekulinės masės ir polimerizacijos rodiklis, o Komisija, remdamasi K verte, pasirinko keturis skirtingus PKN, taip išplėsdama skunde pasiūlytą trijų PKN struktūrą. Tik vienas atrinktas Sąjungos gamintojas nedidelę dalį specialios paskirties S-PVC gamino naudodamas tas pačias linijas, kurias naudojant gaminama bendros paskirties S-PVC. Šis gamintojas vartojo terminą „specialios paskirties S-PVC“, kai produktas buvo pritaikomas konkrečioms naudotojo poreikiams (pvz., pridedant priedų, dažant ir pan.).

⁽¹¹⁾ Bylos M.6905 ataskaitoje teigiama, kad „iš tiesų, turint tinkamą džiovavimo įrenginį, grandinės pailginimo S-PVC gali būti gaminama naudojant gamybos linijas, kurios naudojamos specialios paskirties S-PVC arba prekių segmento S-PVC gaminti. Taip yra todėl, kad grandinės pailginimo S-PVC dalelės yra daug mažesnės nei prekių segmento S-PVC dalelės, todėl reikia naudoti sudėtingesnę džiovavimo įrangą. Specialios paskirties S-PVC taip pat gali būti gaminama naudojant gamybos linijas, kurios paprastai naudojamos prekių segmento S-PVC arba grandinės pailginimo S-PVC gaminti, jeigu įrengtos komonomerų įpurškimo linijos ir atitinkami monomerų regeneravimo įrenginiai.“

4.3. Sąjungos suvartojimas

(100) Komisija Sąjungos suvartojimą nustatė remdamasi:

- patikrintais atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo duomenimis,
- skundo pateikėjo pateiktais neatrinktų Sąjungos bendradarbiaujančių PVC gamintojų pardavimo duomenimis,
- kitų Sąjungos PVC gamintojų pardavimo duomenimis, gautais kartu su Komisijai pateiktomis pastabomis,
- visų kitų Sąjungos PVC gamintojų pardavimo duomenimis, kurie buvo ekstrapoliuoti atsižvelgiant į jų Sąjungoje pagaminamo PVC dalį, nurodytą paskutiniuose oficialiuose statistiniuose duomenyse (PRODCOM),
- PVC importo į Sąjungą duomenimis, užfiksuotais Eurostato COMEXT duomenų bazėje.

(101) Sąjungos suvartojimo raida:

1 lentelė

Sąjungos suvartojimas (tonomis)

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Bendras Sąjungos suvartojimas	3 952 433	4 452 620	3 636 723	3 223 419
Indeksas	100	113	92	82

Šaltinis: Sąjungos pramonė, atrinkti Sąjungos gamintojai, kiti Sąjungos gamintojai, Eurostatas.

(102) Panašaus produkto suvartojimas Sąjungoje nustatytas išanalizavus Sąjungos gamintojų ES pardavimo informaciją (kaip aprašyta 100 konstatuojamojoje dalyje) kartu su Eurostato importo duomenimis. Kadangi tiriamasis produktas yra tik S-PVC, apskaičiuota, kad S-PVC importas sudarė 96 % importo pagal KN kodą 3904 10 00, o likusi dalis buvo E-PVC importas. Importo pagal KN kodą 3904 10 00 paskirstymas į dvių rūšių PVC buvo atliktas remiantis skunde pateiktais rinkos tyrimais.

(103) Nuo 2021 m., t. y. metų, kai po COVID-19 pandemijos rinka buvo labai atsigavusi, bendras Sąjungos suvartojimas mažėjo. Nuo 2020 m. dėl šiuo metu sumažėjusio Sąjungos statybos pramonės bendras Sąjungos suvartojimas sumažėjo 18 %.

4.4. Importas iš nagrinėjamųjų šalių

4.4.1. Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas

(104) Komisija nagrinėjo, ar nagrinėjamųjų šalių kilmės S-PVC importą reikėtų vertinti bendrai pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį.

(105) Nustatyti su importu iš Egipto ir JAV susijusio dempingo skirtumai buvo didesni už pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nustatytą *de minimis* ribą. Importo iš kiekvienos nagrinėjamųjų šalių apimtis nebuvo nežymi, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje. Rinkos dalys tiriamuoju laikotarpiu atitinkamai sudarė 1,92 % ir 8,30 %.

(106) Importo iš Egipto ir JAV dempingo kaina ir importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir panašaus produkto konkurencijos sąlygos buvo panašios. Konkrečiau, importuojami produktai konkuravo tarpusavyje ir su Sąjungoje gaminama S-PVC, nes pramoniniai naudotojai turi panašias galimybes bendrauti tiek su Sąjungos gamintojų pardavimo grupėmis, tiek su prekiautojais, ir jie visi aptarnauja panašių kategorijų pirkėjus.

(107) Taigi buvo įvykdyti visi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyti kriterijai ir siekiant nustatyti žalą importas iš Egipto ir JAV nagrinėtas bendrai.

4.4.2. Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis

(108) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi Eurostato duomenimis. Importo rinkos dalis buvo nustatyta remiantis turimais statistiniais duomenimis apie kiekvieną produktą ir remiantis naujausiais turimais duomenimis (2022 m.) apskaičiuotu suvartojimu per tiriamąjį laikotarpį.

(109) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių raida:

2 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
EGIPTAS				
Importo apimtis	7 252	24 566	44 562	62 004
<i>Indeksas (2020 m. = 100)</i>	100	339	614	855
Rinkos dalis	0,18 %	0,55 %	1,23 %	1,92 %
<i>Indeksas (2020 m. = 100)</i>	100	300	668	1 048
JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTIJOS (JAV)				
Importo apimtis	33 737	41 430	127 713	267 390
<i>Indeksas (2020 m. = 100)</i>	100	123	379	793
JAV tenkanti rinkos dalis	0,85 %	0,93 %	3,51 %	8,30 %
<i>Indeksas (2020 m. = 100)</i>	100	109	411	972
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis	40 989	65 996	172 275	329 394
<i>Indeksas (2020 m. = 100)</i>	100	161	420	804
Nagrinėjamosioms šalims tenkanti rinkos dalis	1,04 %	1,48 %	4,74 %	10,22 %
<i>Indeksas (2020 m. = 100)</i>	100	143	457	985
<i>Šaltinis: Eurostatas.</i>				

- (110) Vertinant absoliučiais skaičiais, importas iš nagrinėjamųjų šalių nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 288 405 tonomis. Tuo pačiu metu bendra nagrinėjamųjų šalių importo rinkos dalis padidėjo 9,18 procentinio punkto (importas tiriamuoju laikotarpiu buvo aštuonis kartus didesnis nei 2020 m.). Importas iš Egipto per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 54 750 tonų ir sudarė 1,92 % rinkos. Importas iš JAV per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo 233 653 tonomis ir sudarė 8,30 % rinkos. Importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu siekė 10,22 %.

4.4.3. Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos ir priverstinis kainų mažinimas / kainų smukdymas

- (111) Komisija importo kainas nustatė remdamasi Eurostato duomenimis. Priverstinis kainų mažinimas dėl importo nustatytas remiantis atrinktų eksportuojančių gamintojų CIF kainomis (žr. 69 ir 87 konstatuojamąsias dalis).
- (112) Vidutinės importo į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių kainos raida:

3 lentelė

Importo kainos (EUR už toną)

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
EGIPTAS				
Vidutinė kaina	688	1 449	1 353	926
Indeksas	100	211	197	135
JUNGTINĖS AMERIKOS VALSTIJOS (JAV)				
Vidutinė kaina	821	1 525	1 405	903
Indeksas	100	186	171	110
NAGRINĖJAMOSIOS ŠALYS				
Vidutinė svertinė kaina	798	1 497	1 392	907
Indeksas	100	188	174	114
Šaltinis: Eurostatas.				

- (113) Vidutinė importo iš Egipto kaina 2021 m. labai padidėjo iki 1 449 EUR už toną (nuo 668 EUR už toną 2020 m.), o vėliau šiek tiek sumažėjo iki 1 353 EUR už toną 2022 m. ir iki 926 EUR už toną tiriamuoju laikotarpiu. Vidutinė importo iš JAV kaina kito panašiai: 2021 m. ji labai padidėjo ir siekė 1 525 EUR už toną (palyginti su 821 EUR už toną 2020 m.), o vėliau palaipsniui mažėjo iki 1 405 EUR už toną 2022 m. ir 903 EUR už toną tiriamuoju laikotarpiu.
- (114) Nagrinėjamuoju laikotarpiu vidutinė vieneto importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo 14 %. Kaip parodyta 3 ir 7 lentelėse, 2020 ir 2021 m. importo iš nagrinėjamųjų šalių kaina buvo didesnė už nustatytas atrinktų gamintojų pardavimo Sąjungoje kainas (atitinkamai 16 % ir 27 %). Tačiau 2022 m. ir tiriamuoju laikotarpiu importo kainos buvo maždaug 11 % ir 20 % mažesnės, palyginti su Sąjungos kainomis.
- (115) Priverstinį kainų mažinimą tiriamuoju laikotarpiu Komisija nustatė lygindama:

- atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis, ir

- atitinkamas atrinktų eksportuojančių gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto vidutinės svertinės kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF kaina ir tinkamai pakoreguotas atsižvelgiant į muitus ir išlaidas po importo.

- (116) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prireikus buvo tinkamai pakoreguotos ir apskaičiuotos atėmus lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gautas rezultatas išreikštas atrinktų Sąjungos gamintojų hipotetinės apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Nustatyta, kad Egipto gamintojų priverstinio kainų mažinimo vidutinis svertinis skirtumas buvo 25–35 %, JAV gamintojų priverstinio kainų mažinimo vidutinis svertinis skirtumas buvo 30–35 %, o bendras atrinktų JAV ir Egipto gamintojų svertinis priverstinio kainų mažinimo vidurkis buvo 27–33 %.
- (117) Bet kuriuo atveju, nepriklausomai nuo išvadų dėl priverstinio kainų mažinimo, Komisija pastebėjo, kad per TL dėl importo dempingo kaina taip pat labai smukdomos kainos (kaip matyti iš priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumų) ir Sąjungos pramonė produktus pardavinėjo kainomis, kurios buvo mažesnės už gamybos sąnaudas.

4.5. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis

4.5.1. Bendrosios pastabos

- (118) pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.
- (119) kaip minėta 9 konstatuojamojoje dalyje, nustatant galimą žalą Sąjungos pramonei atlikta atranka.
- (120) Siekdama nustatyti žalą Komisija atskirai nagrinėjo makroekonominis ir mikroekonominis žalos rodiklius. Makroekonominis rodiklius Komisija vertino remdamasi skundo pateiktų pateiktame makroklausimyne pateiktais duomenimis, kuriuos Komisija atnaujino remdamasi kitų gamintojų pateikta informacija, per tikrinamuosius vizitus gauta informacija ir Eurostato duomenimis. Visų kitų Sąjungos gamintojų duomenys buvo apskaičiuoti remiantis rinkos tyrimais ir kitais Eurostato statistiniais duomenimis apie produktus, kaip nurodyta 100 konstatuojamojoje dalyje. Mikroekonominis rodiklius Komisija vertino remdamasi atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis. Nustatyta, kad abu duomenų rinkiniai atspindi Sąjungos pramonės ekonominę padėtį.
- (121) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, dempingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dempingo.
- (122) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

4.5.2. Makroekonominiai rodikliai

4.5.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

- (123) Visas ES pagamintas kiekis buvo apskaičiuotas remiantis Eurostato duomenimis apie panašų produktą (PRODCOM kodas 2016.30.10). PRODCOM statistinius duomenis kasmet skelbia Eurostatas, o paskutiniai prieinami skaičiai buvo susiję su 2022 m. Sąjungos pramonės gamyba tiriamuoju laikotarpiu buvo nustatyta sudėjus skundo pateiktų ir kitų išsamią informaciją Komisijai pateikusių gamintojų visose Sąjungos gamybos vietose pagamintus kiekius ir darant prielaidą, kad likusios dalies santykinė reikšmė buvo tokia pati kaip 2022 m.
- (124) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

4 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Gamybos apimtis (tonomis)	4 953 948	4 976 725	4 125 375	3 842 081
<i>Indeksas</i>	100	100	83	78
Gamybos pajėgumai (tonomis)	5 455 000	5 455 000	5 555 000	5 555 000
<i>Indeksas</i>	100	100	102	102
Pajėgumų naudojimas	91 %	91 %	74 %	69 %
<i>Indeksas</i>	100	100	82	76

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai, kiti Sąjungos gamintojai, Eurostatas, kitų gamintojų pajėgumų rinkos tyrimai.

- (125) Panašaus produkto gamyba Sąjungoje mažėja dėl didesnės infliacijos ir palūkanų normų ekonominio poveikio, kuris labai paveikė statybos pramonę, o šios pramonės atstovai yra pagrindiniai panašaus produkto pirkėjai.
- (126) Gamybos pajėgumai išliko palyginti stabilūs. Dėl aplinkosaugos ir saugos aspektų chemijos pramonės pajėgumų didinimo planavimas ir vykdymas užtrunka daug laiko. 2022 m. stebėtas padidėjimas iš esmės buvo susijęs su vienu atrinktu gamintoju, kuris, siekdamas didesnio veiksmingumo, atliko reorganizaciją. Iki 2020 m. buvo uždaryta viena gamykla Sąjungoje, o viena iš trijų uždarytos gamyklos gamybos linijų buvo perkelta į likusią gamybos vietą. Dėl laiko tarpo nuo gamyklos uždarymo iki naujos linijos įrengimo buvo stebimas pajėgumų padidėjimas, tačiau laikui bėgant atrinktas gamintojas savo pajėgumus sumažino.
- (127) 2020 ir 2021 m. pajėgumų naudojimas išliko stabilus, o nuo 2022 m. pradėjo mažėti. 69 % pajėgumų naudojimo koeficientas cheminių procesų srityje yra žemas, nes tuomet, kai išnaudojama maždaug 50 % vienos gamybos linijos, atsiranda didelė turto būklės pablogėjimo ir saugumo rizika. Sąjungoje ar nagrinėjamosiose šalyse gamybos linijos nėra projektuojamos taip, kad būtų galima prisitaikyti prie gamybos srautų svyravimo, todėl gamintojai susiduria su kliūtimis, jeigu dėl paklausos prireikia uždaryti ir vėl pradėti eksploatuoti gamybos liniją. Komisija gavo skaičiavimų, kad gamybos linijos uždarymas trumpesniai nei šešių mėnesių laikotarpiui greičiausiai nebūtų ekonomiškai perspektyvus, o iš COVID-19 pandemijos metu įgytos patirties matyti, kad cheminių produktų gamybos linijų nebuvo galima uždaryti net ir tais atvejais, kai nagrinėjamojo produkto paklausa buvo maža.

4.5.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

- (128) Sąjungos pramonės pardavimas buvo nustatytas taikant metodiką, kuri buvo panaši į gamybos duomenims taikytą metodiką. Pardavimas tiriamuoju laikotarpiu buvo apskaičiuotas atsižvelgiant į skundo pateikėjų ir kitų gamintojų, pateikusių Komisijai išsamią informaciją, duomenis ir į šio pogrupio tipiškumą gamybos atžvilgiu. Šio metodo privalumas yra tas, kad laikomasi to paties principo, tačiau neatsižvelgiama į galimų atsargų kiekio pokyčių poveikį. Atsižvelgdama į tai, kad Sąjungos pramonės atsargų lygis yra palyginti mažas (apie 2–3 sav.), Komisija manė, kad tokia prielaida yra pagrįsta.
- (129) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

5 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Bendra pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje (tonomis)	3 593 662	3 981 285	3 120 959	2 571 820
<i>Indeksas</i>	100	111	87	72
Rinkos dalis	91 %	89 %	86 %	80 %
<i>Indeksas</i>	100	98	94	88

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai, kiti Sąjungos gamintojai, Eurostatas.

- (130) Pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje nagrinėjamoju laikotarpiu labai skyrėsi dėl vėlesnio COVID-19 pandemijos poveikio, stipraus ekonomikos atsigavimo ir 2022 m. prasidėjusios energetikos krizės. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, atlikus Sąjungos pramonės rinkos dalies analizę buvo nustatytas aiškesnis modelis. Bendra neigiama rinkos dalies tendencija buvo aiškiai pastebima 2022 m., kai Sąjungos pramonė prarado dvigubai didesnę nei ankstesniais metais rinkos dalį (2021 m. indeksas sumažėjo 2 punktais, o 2022 m. – 4 punktais). Tiriamuoju laikotarpiu ši tendencija dar labiau pablogėjo (indeksas sumažėjo 6 punktais). Apskritai Sąjungos pramonės rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 12 %.
- (131) Dėl prarastos dalies silpnoje rinkoje sustiprėjo panašaus produkto importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikis, kurio rinkos dalis, kaip aprašyta 110 konstatuojamojoje dalyje, padidėjo.
- (132) Komisija gavo naudotojų ir eksportuojančių gamintojų pastabų, kuriose buvo teigiama, kad tai, jog Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį, rodo, kad Sąjungos pramonė tapo nekonkurencinga ir nepakankamai atsižvelgė į pirkėjų poreikius. Komisija nustatė, kad importo iš kitų šalių nei nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis nepadidėjo, o tai greičiausiai rodo, kad konkurencingumo praradimas galėjo būti susijęs tik su nagrinėjamose šalyse įsikūrusiais panašaus produkto gamintojais, ir kad atlikdama tyrimą ji nagrinėjo, ar tokio konkurencingumo praradimo priežastis galėjo būti nesąžininga prekybos praktika. Dėl pirkėjų poreikių Komisija pažymėjo, kad naudotojai panašų produktą perka tiek iš Sąjungos gamintojų, tiek iš nagrinėjamųjų šalių gamintojų, o tai yra aiškus požymis, kad Sąjungos pramonė ir toliau panašiai ir palyginamai aptarnauja savo klientus.

4.5.2.3. Augimas

- (133) Sąjungos suvartojimas per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 18 %, o Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos rinkoje apimtis sumažėjo 28 %. Tačiau suvartojimas buvo labai nepastovus ir 2021 m. labai padidėjo dėl spartaus Sąjungos ekonomikos atsigavimo po pandemijos (11 %). 2022 m., palyginti su 2020 m., suvartojimas šiek tiek sumažėjo, nes naudotojų ir vartotojų ekonominis elgesys vėl tapo įprastesnis ir buvo 13 % mažesnis nei 2020 m. Todėl Sąjungos pramonė prarado rinkos dalį (priešingai nei nagrinėjamose šalyse, kurių importo rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo 885 % ir tiriamuoju laikotarpiu siekė 10,22 % (palyginti su 1,04 % 2020 m.).

4.5.2.4. Užimtumas ir našumas

- (134) Sąjungos pramonės darbuotojų skaičius buvo nustatytas taikant metodiką, kuri buvo panaši į gamybos ir pardavimo duomenims taikytą metodiką. Užimtumo ir našumo duomenys buvo nustatyti remiantis skundo pateiktą pateikta informacija, kitų Sąjungos gamintojų atsakymais ir remiantis Eurostato duomenimis atliktais skaičiavimais.

- (135) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

6 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Darbuotojų skaičius	4 135	4 068	3 975	4 014
<i>Indeksas</i>	100	98	96	97
Našumas (tonomis darbuotojui)	1 198	1 223	1 038	957
<i>Indeksas</i>	100	102	87	80

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai, kiti Sąjungos gamintojai, Eurostatas.

- (136) Nagrinėjamoju laikotarpiu darbuotojų skaičius išliko palyginti stabilus (– 3 %). Tai atitiko stabilų gamybos pajėgumų tendenciją, nes gamykloms eksploatuoti reikalingų darbuotojų skaičius nesvyruoja taip pat, kaip pajėgumų naudojimo koeficientas. Be to, gamyklos projektuojamos taip, kad galėtų veikti visą laiką dirbant pamainomis, o gamintojai neturi lanksčių galimybių dirbti mažiau dienų per savaitę ir taip pritaikyti gamybą prie paklausos.
- (137) Vieno darbuotojo našumas 2022 m. buvo nepalankiai neigiamas, o tiriamuoju laikotarpiu jis dar labiau sumažėjo. Atsižvelgiant į nelankstumą darbuotojų skaičiaus klausimu, dėl žemo pardavimo, taigi ir gamybos lygio sumažėjo ir našumas. Apskritai vieno darbuotojo našumas tonomis sumažėjo 20 %.
- (138) Kaip įprasta chemijos pramonėje, vieno darbuotojo našumą geriausiai parodo vieno darbuotojo pagamintas kiekis. Komisija gavo JAV įsisteigusio gamintojo pastabų, kuriose buvo teigiama, kad našumas turėtų būti nurodomas kaip vieno darbuotojo vertė. Komisija pažymi, kad siūlomas santykis yra neįprastas atsižvelgiant į kainų svyravimą, kuris prasidėjo dėl COVID-19 pandemijos, stipraus ekonomikos atsigavimo ir energetikos krizės. Siūlomas santykis būtų našumo matas, kurį taikant nebūtų atsižvelgiama į realias sąlygas, nes būtų sumaišomi kiekiai ir kainos, o tai trukdytų atlikti analizę siekiant nustatyti, ar Sąjungos gamintojams daroma žala. Todėl Komisija atmetė šį pasiūlymą.

4.5.2.5. Dėmpingo skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio dėmpingo

- (139) Visi dėmpingo skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtį ir kainas, faktinių dėmpingo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.
- (140) Tai pirmas nagrinėjamojo produkto antidėmpingo tyrimas. Todėl nėra duomenų, kuriais remiantis būtų galima įvertinti galimo buvusio dėmpingo poveikį.

4.5.3. Mikroekonominiai rodikliai

4.5.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

- (141) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje vidutinių svertinių vieneto kainų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

7 lentelė

Pardavimo kainos Sąjungoje

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Vidutinė vieneto pardavimo kaina visoje Sąjungos rinkoje (EUR/t)	690	1 177	1 566	1 134
<i>Indeksas</i>	100	170	227	164
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	677	967	1 354	1 162
<i>Indeksas</i>	100	143	200	172

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

- (142) Nagrinėjamoju laikotarpiu vidutinė vieneto pardavimo kaina Sąjungoje buvo labai nepastovi. Dėl stipraus atsigavimo po COVID-19 pandemijos 2021 m. kainos padidėjo ir viršijo žymų sąnaudų padidėjimą. Tokia padėtis ilgai neišliko, nes Rusijos agresijos karas prieš Ukrainą prisidėjo prie Sąjungos energetikos krizės ir dėl jos labai išaugusių sąnaudų, kurias iš esmės absorbavo padidėjusi pardavimo kaina. Nors atrinktų Sąjungos gamintojų padėtis vis dar buvo finansiškai patikima, nes pardavimo kainos padengė visas gamybos sąnaudas, 2022 m. pabaigoje padėtis greitai pablogėjo, nes atrinktiems gamintojams jau buvo sunku visas sąnaudas padengti pardavimo kainomis. Tiriamuoju laikotarpiu gamybos sąnaudos buvo pakoreguotos, kai susilpnėjo energetikos krizė, tačiau, kaip parodyta 7 lentelėje, pardavimo kaina sumažėjo dar labiau (tiriamuoju laikotarpiu gamybos sąnaudos sumažėjo 14 %, tačiau vidutinė pardavimo kaina sumažėjo dar daugiau, t. y. 28 %). Todėl atrinkti Sąjungos gamintojai tiriamuoju laikotarpiu veikė nuostolingai, o tai buvo požymis, kad importo dempingo kaina poveikis atrinktų Sąjungos gamintojų, kurie turėjo prisitaikyti prie didelių importo dempingo kaina iš Egipto ir JAV apimčių veikiamoje rinkoje vyraujančių kainų, galimybės nustatyti kainas buvo didelis.

- (143) Apskritai nagrinėjamoju laikotarpiu pardavimo kainos padidėjo 64 %, o gamybos sąnaudos – 72 %.

4.5.3.2. Darbo sąnaudos

- (144) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

8 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos (EUR)	115 266	117 134	119 662	120 571
<i>Indeksas</i>	100	102	104	105

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

- (145) Iš pirmiau pateiktos lentelės matyti, kad vidutinės darbo sąnaudos nagrinėjamoju laikotarpiu buvo palyginti stabilios. Atrinkti Sąjungos gamintojai paaiškino, kad darbo sąnaudos yra nelanksčios ir kad daugumos darbo sąnaudų jie nekontroliuoja, nes jos nustatomos teisės aktais, darbo susitarimais ar sutartimis. Pavyzdžiui, pagal Belgijos teisę darbo užmokesčio indeksavimas yra privalomas, o darbdaviai neturi teisės savo nuožiūra indeksuoti arba neindeksuoti darbo užmokesčių ar pasirinkti tokio indeksavimo laiką. Dėl tokių palyginti didelių sąnaudų Komisija taip pat pažymėjo, kad chemijos pramonė yra iš esmės pavojinga, jai būdingi darbo pamainomis ciklai ir sudėtingi darbo modeliai, t. y. visi veiksniai, dėl kurių dar labiau padidėja palyginti didelės darbo sąnaudos.

- (146) Komisija nemano, kad dėl stebėto nedidelio vidutinių darbo sąnaudų vienam darbuotojui padidėjimo būtų galima suabejoti dėl skunde nurodytos įtariamos žalos.

4.5.3.3. Atsargos

- (147) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

9 lentelė

Atsargos

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	61 181	68 986	74 985	58 304
<i>Indeksas</i>	100	113	123	95
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	5,20 %	5,92 %	6,77 %	6,06 %
<i>Indeksas</i>	100	114	130	117

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

- (148) Panašaus produkto pardavimas turi tam tikrą sezoninį poveikį, kuris būdingas statybos pramonei, t. y. pagrindinei šio produkto naudotojai. Gruodį pardavimas apskritai būna palyginti mažas, o gamintojai šį mėnesį paprastai teikia pirmenybę techninės priežiūros darbams. Dėl tokio sezoninio poveikio gruodį atsargų lygio tiriamojo laikotarpio pabaigoje (2023 m. rugsėjo mėn.) ir ankstesnių trejų metų laikotarpio pabaigos (gruodžio mėn.) atsargų palyginimas nėra aktualus. Laikotarpio pabaigos atsargų raida nuo 2020 m. iki 2022 m. per dvejus metus padidėjo 30 %.

4.5.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

- (149) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

10 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	3,5	17,7	13,1	– 2,6
<i>Indeksas</i>	100	506	374	– 74
Pinigų srautas (EUR)	63 543 946	267 522 792	241 989 149	– 13 993 872
<i>Indeksas</i>	100	421	381	– 22
Investicijos (EUR)	64 616 015	61 243 727	82 005 921	141 483 932
<i>Indeksas</i>	100	95	127	219
Investicijų grąža (%)	10	120	93	– 26
<i>Indeksas</i>	100	1 193	927	– 258

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

- (150) Komisija atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynąjį pelną neatskaičius mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi. Pirmųjų dvejų nagrinėjamojo laikotarpio metų pelningumui poveikį darė 2020 m. pradžioje prasidėjus COVID-19 pandemijai susidariusios ekonominės aplinkybės ir vėlesnis neįprastas ekonomikos atsigavimas Sąjungoje pradėjus naudoti vakcinas, taip pat fiskalinės paskatos. Komisija mano, kad šios bendros ekonominės aplinkybės turėjo įtakos 2020 ir 2021 m. pasiektam pelningumo lygiui. 2022 m. pasiektą pelningumą taip pat paveikė energetikos krizė, prasidėjusi po to, kai Rusija pradėjo agresijos karą prieš Ukrainą. Tačiau 2022 m. atrinkti Sąjungos gamintojai sugebėjo perkelti padidėjusias sąnaudas Sąjungos naudotojams, nes stebėta vidutinė ES pramonės pardavimo kaina padidėjo 390 EUR už toną, t. y. buvo didesnė už padidėjusias sąnaudas, kurios siekė 387 EUR už toną. Todėl 2021 ir 2022 m. pelnas (EUR/t) buvo palyginti stabilus (atitinkamai 209 ir 212 EUR už toną). Atrinktų gamintojų pelnas 2022 m. mažėjo, o tiriamuoju laikotarpiu jų veikla buvo nuostolinga (– 2,6 %). Kaip nurodyta 142 konstatuojamojoje dalyje, dėl padidėjusio importo dempingo kaina poveikio Sąjungos gamintojai prarado galią nustatyti produktų kainas, o tam poveikio turėjo galimybė labai mažomis kainomis pirkti nagrinėjamųjų šalių kilmės S-PVC, todėl tiriamuoju laikotarpiu kainos buvo smukdomos.
- (151) Grynas pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų pajėgumas patiems finansuoti savo veiklą. Grynas pinigų srautas nuo 2021 m. mažėjo, o tiriamuoju laikotarpiu įvyko reikšmingas pokytis, kai pinigų srautas pirmą kartą per nagrinėjamąjį laikotarpį tapo neigiamas. Atrinkti gamintojai tiriamuoju laikotarpiu atidėjo tam tikras investicijas arba tam tikrus nebūtinus techninio aptarnavimo darbus, tačiau šių priemonių nepakako, kad būtų išvengta neigiamo pinigų srauto.
- (152) 2020 ir 2021 m. investicijos buvo palyginti stabilios, o 2022 m. jos pradėjo didėti. Investicijos nuo 2022 m. didėjo dėl įvairių priežasčių. 2022 m. investuoti paskatino ne pajėgumų didinimas, o poreikis sumažinti anglies pėdsaką ir laikytis kitų aplinkos ir saugos taisyklių, taip pat poreikis panaikinti atsilikimą, nes atrinktiems gamintojams kilo sunkumų įgyvendinti suplanuojamas investicijas dėl 2020 m. prasidėjusios COVID-19 pandemijos ir dėl 2021 m. po spartaus ekonomikos atsigavimo atsiradusios paklausos, dėl kurios teko pasitelkti visus veiklos pajėgumus. Trys atrinkti gamintojai veiklą vykdo naudodami senąją infrastruktūrą, kuri buvo sukurta tuo metu, kai buvo taikomos ne tokios griežtos taisyklės ir kuriai reikia didelių investicijų, padedančių užtikrinti, kad būtų laikomasi naujų aplinkos ir saugos taisyklių. Be to, investicijos į veikiančias chemijos gamyklas planuojamos ilgą laiką, todėl nuo 2022 m. stebėtos investicijos iš esmės buvo suplanuotos iki 2020 m. Galiausiai investicijų lygis negali būti koreguojamas pagal faktinį, o ne teorinį gamybos lygį. Derinant investicijas su faktiniais pajėgumų naudojimo koeficientais atrinkti gamintojai neturi daug įtakos.
- (153) Investicijų grąža yra investicijų grynosios buhalterinės vertės pelno procentinė dalis. Nuo 2021 m. investicijų grąžos raida buvo neigiamas, o tiriamuoju laikotarpiu ji pasiekė reikšmingą – 26 % dydį. Atrinktiems gamintojams, kaip bet kuriam kitam panašaus produkto gamintojui, reikia didelių veiklos investicijų. Atrinkti gamintojai naudoja senąsias gamybos vietas, o pirminės gamyklos jau visiškai nusidėvėjusios, tačiau, be visiškai naujų investicijų, dėl patiriamų techninio aptarnavimo ir apyvartos išlaidų reguliariai pridedamas naujas turtas. Atrinkti gamintojai turi ribotas galimybes veikti naudojant mažiau turto.
- (154) Dėl mažo pelningumo ir reglamentavimo neapibrėžtumo atrinktų Sąjungos gamintojų gebėjimas padidinti kapitalą dabartinėmis ekonominėmis aplinkybėmis yra abejotinas. Tačiau ši galimybė bet kuriuo atveju būtų hipotetinė, nes atrinkti gamintojai priklauso didesnėms grupėms ir yra labiau priklausomi nuo vidaus, o ne nuo išorės išteklių. Taigi Komisija išnagrinėjo atrinktų gamintojų galimybes pritraukti išteklių iš savo grupių. Visi atrinkti Sąjungos gamintojai patvirtino, kad, siekdami naudotis grupės lygmeniu perskirstomais ištekliais, jie patiria panašių sunkumų. Šie trys gamintojai paaiškino, kad jie patiria skirtingą šios tendencijos poveikį (pavyzdžiui, pirmenybė teikiama investicijoms kituose pasaulio regionuose, nešalinamos gamybos procesų metu atsirandančios kliūtys, vykdomas nenumatytas biudžeto mažinimas ir kt.). Komisija mano, kad ši padėtis gali būti susijusi ir su kitais veiksniais, tačiau pažymėjo, kad tariamas importas dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių prisidėjo prie šios neigiamos investicijų aplinkos ir padidino netikrumą dėl šios pramonės ateities perspektyvų.

4.5.4. Išvada dėl žalos

- (155) Nagrinėjamoju laikotarpiu pagrindinių makroekonominių rodiklių raida buvo neigiama: Sąjungos gamybos apimtis sumažėjo 22 %, pajėgumų naudojimas – 24 %, Sąjungos pardavimo apimtis – 28 %, o našumas – 20 %.
- (156) Panaši padėtis buvo ir mikroekonominių rodiklių atveju. Pardavimo Sąjungoje pelningumas 2020–2022 m. buvo teigiamas, tačiau tiriamuoju laikotarpiu pramonės veikla buvo nuostolinga. Be to, pinigų srautas, kuris 2020–2022 m. buvo teigiamas, tiriamuoju laikotarpiu tapo neigiamas. Gamybos procentine dalimi išreikštos metų pabaigos atsargos padidėjo 2020–2022 m., kai didelio importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikis jau buvo akivaizdus.
- (157) Egipto ir JAV eksportuotojų importo apimtis nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo aštuonis kartus. Nagrinėjamoju laikotarpiu 729 110 tonų sumažėjus metiniam suvartojimui, metinis importas iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo 288 405 tonomis, todėl Egipto ir JAV eksportuotojų bendra rinkos dalis padidėjo nuo 1 % 2020 m. iki 10 % tiriamuoju laikotarpiu, nes dėl jų kainų nuo 2022 m. ir visų pirma tiriamuoju laikotarpiu buvo priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės kainos. Kaip nurodyta 4.4.3 skirsnyje, tiriamuoju laikotarpiu priverstinio kainų mažinimo skirtumas importo iš JAV atveju buvo vidutiniškai 31,7 %, o importui iš Egipto atveju – 28,9 %.
- (158) Dėl importo iš Egipto ir JAV mažomis dempingo kainomis taip pat labai smuko Sąjungos pramonės kainos. Todėl Sąjungos pramonė negalėjo pardavinėti savo produktų gamybos sąnaudas padengiančiomis kainomis ir tiriamuoju laikotarpiu jos veikla tapo nuostolinga.
- (159) Nors grynosios investicijos padidėjo 119 %, nagrinėjamoju laikotarpiu investicijų grąža tapo neigiama ir sumažėjo nuo 10,1 % 2020 m. iki – 26,1 % tiriamuoju laikotarpiu. Pinigų srautas taip pat tapo neigiamas, o tai turėjo įtakos Sąjungos pramonės gebėjimui savarankiškai finansuoti savo veiklą. Nepaisant to, kad darbuotojų skaičius per tą patį laikotarpį sumažėjo 3 %, našumas sumažėjo 20 %, todėl padidėjo darbo sąnaudos, tenkančios vienai PVC tonai.
- (160) Kaip nurodyta pirmiau, per nagrinėjamąjį laikotarpį labai pablogėjo ekonominiai rodikliai, kaip antai pelningumas, pinigų srautas ir investicijų grąža. Tai neigiamai paveikė Sąjungos pramonės gebėjimą pačiai finansuoti veiklą, atlikti būtinas investicijas ir pritraukti kapitalo, taigi trukdė jai augti ir net kėlė grėsmę jos išlikimui.
- (161) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija šiuo etapu padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. PRIEŽASTINIS RYŠYS

- (162) Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalimi Komisija nagrinėjo, ar dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala. Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalimi Komisija taip pat nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo tuo pat metu daryti žalą Sąjungos pramonei. Komisija užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl tų kitų veiksnių, nebūtų priskirta importui iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina. Šie veiksniai yra: ekonomikos susitraukimas ir silpna rinkos dinamika, *force majeure* aplinkybių poveikis ir nepelningas pardavimas eksportui.

5.1. Importo dempingo kaina poveikis

- (163) importo iš nagrinėjamųjų šalių kiekiai nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo 8 kartus – nuo 40 989 tonų 2020 m. iki 329 904 tonų tiriamuoju laikotarpiu. Kaip paaiškinta 157 konstatuojamojoje dalyje, šis staigus padidėjimas sutapo su palyginti silpna vidaus rinka, kuriai buvo sunku absorbuoti importą dempingo kaina.
- (164) Dėl to nagrinėjamoju laikotarpiu bendra nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis padidėjo nuo 1 % iki 10 %. Tuo tarpu Sąjungos pramonės rinkos dalis nuolat mažėjo: nuo 91 % 2020 m. iki 80 % tiriamuoju laikotarpiu.

- (165) Nors 2020 m. poveikį darė COVID-19 pandemija, o 2021 m. – stiprus ekonomikos atsigavimas, nuo 2022 m. importo dempingo kaina poveikis tapo labiau pastebimas, nes importas iš nagrinėjamųjų šalių padidėjo 161 %, o jo rinkos dalis – 220 %, palyginti su 2021 m.
- (166) 2022 m. labai padidėjusio importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos buvo gerokai mažesnės už vidutinę atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo kainą.
- (167) Padidėjęs importo iš nagrinėjamųjų šalių kiekis kartu su mažomis vidutinėmis pardavimo kainomis turėjo neigiamą poveikį Sąjungos pramonės finansinei padėčiai.
- (168) Padidėjusio importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių kiekio poveikis buvo akivaizdus tiriamuoju laikotarpiu, kai Sąjungos pramonės finansinė padėtis labai pablogėjo. Sąjungos pramonė negalėjo padidinti pardavimo kainų, kad galėtų pirkėjams perkelti didėjančias žaliavų sąnaudas (visų pirma energijos sąnaudas), nes susidūrė su nesąžininga nagrinėjamojo produkto importo konkurencija. Sąjungos pramonė pasirinko strategiją, pagal kurią buvo siekiama prarastą gamybos apimtį ir rinkos dalį kompensuoti mažinant kainas, o tai turėjo neigiamą poveikį jos pelningumui. Iš tiesų, ankstesniais metais pelningai veikusios Sąjungos pramonės veikla tiriamuoju laikotarpiu tapo nuostolinga (– 3 %). Todėl importas mažomis kainomis iš nagrinėjamųjų šalių trukdė Sąjungos pramonei didinti kainas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje, ir dėl to kainos buvo smukdomos.
- (169) Be to, pinigų srautas ir investicijų grąža taip pat tapo neigiami. Tiriamuoju laikotarpiu atrinktų Sąjungos gamintojų pinigų srautas ir investicijų grąža buvo neigiami (atitinkamai – 14 mln. EUR ir – 26,1 %).
- (170) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija preliminariai nustatė, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą dėl importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalyje. Tokia žala darė poveikį ir pardavimo apimčiai, ir kainoms.

5.2. Kitų veiksmų poveikis

5.2.1. Importas iš trečiųjų šalių

- (171) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Meksika	Apimtis (tonomis)	142 867	161 713	160 261	129 496
	<i>Indeksas</i>	100	113	112	91
	Rinkos dalis	4 %	4 %	4 %	4 %
	Vidutinė kaina (EUR už toną)	703	1 214	1 538	954
	<i>Indeksas</i>	100	173	219	136
Norvegija	Apimtis (tonomis)	67 067	92 360	54 769	46 300

	<i>Indeksas</i>	100	138	82	69
	Rinkos dalis	2 %	2 %	2 %	1 %
	Vidutinė kaina (EUR už toną)	839	1 313	1 719	1 356
	<i>Indeksas</i>	100	156	205	162
Pietų Korėja	Apimtis (tonomis)	2 335	11 792	23 891	50 703
	<i>Indeksas</i>	100	505	1 023	2 171
	Rinkos dalis	0 %	0 %	1 %	2 %
	Vidutinė kaina (EUR už toną)	1 278	1 534	1 686	969
	<i>Indeksas</i>	100	120	132	76
Jungtinė Karalystė	Apimtis (tonomis)	47 801	17 212	14 314	16 309
	<i>Indeksas</i>	100	36	30	34
	Rinkos dalis	1 %	0 %	0 %	1 %
	Vidutinė kaina (EUR už toną)	836	1 088	1 449	1 224
	<i>Indeksas</i>	100	130	173	146
Kitos trečiosios šalys	Apimtis (tonomis)	57 711	122 261	90 254	79 397
	<i>Indeksas</i>	100	212	156	138
	Rinkos dalis	1 %	3 %	2 %	2 %
	Vidutinė kaina (EUR už toną)	721	1 493	1 452	959
	<i>Indeksas</i>	100	207	201	133
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamas šalis	Apimtis (tonomis)	317 781	405 338	343 489	322 205
	<i>Indeksas</i>	100	128	108	101
	Rinkos dalis	8 %	9 %	9 %	10 %
	Vidutinė kaina (EUR už toną)	759	1 324	1 551	1 029
	<i>Indeksas</i>	100	174	204	136

Šaltinis: Eurostatas.

(172) Nagrinėjamoju laikotarpiu vienintelės kitos trečiosios šalys, iš kurių į Sąjungą buvo importuojamas didelis PVC kiekis, buvo Meksika, Norvegija, Pietų Korėja ir Jungtinė Karalystė.

- (173) Apskritai iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamasias šalis, importuojamas kiekis tiriamuoju laikotarpiu buvo stabilus, o rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį sudarė 8–10 %. Be to, jų kainos taip pat labiau derėjo su atrinktų Sąjungos gamintojų kainomis, kurių vidutinė importo kaina 2022 m. buvo 1 551 EUR už toną, t. y. iš esmės buvo tokia pati, kaip atrinktų Sąjungos gamintojų kaina (1 566 EUR už toną). Tiriamuoju laikotarpiu vidutinė importo kaina (1 029 EUR už toną) buvo mažesnė už atrinktų Sąjungos gamintojų kainą (1 134 EUR už toną). Nepaisant to, tiriamuoju laikotarpiu importo į Sąjungą apimtis sumažėjo 6 %, o tai rodo, kad importuotojai bandė išsaugoti savo rinkos dalį besitraukiančioje rinkoje, o ne ją padidinti.
- (174) Komisija pažymi, kad importas labai nepadidėjo ir kad trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamasias šalis, rinkos dalis išliko palyginti stabili. Pagrindiniai pastebėti pokyčiai buvo su šio importo kilmės šalimis susiję pasikeitimai: kai kurios šalys dėl struktūrinių ar strateginių priežasčių sumažino savo eksportą į Sąjungą (pvz., Norvegija, Rusija ir Jungtinė Karalystė), o kitos šalys (pavyzdžiui, Pietų Korėja) perėmė likusią dalį.
- (175) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir į didelę importo iš nagrinėjamųjų šalių mažomis kainomis apimtį, palyginti su importo iš kitų trečiųjų šalių apimtimi, Komisija padarė preliminarų išvadą, kad dėl importo iš kitų trečiųjų šalių priežastinis ryšys tarp Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių nesusilpnėjo.

5.2.2. Sąjungos pramonės eksporto rezultatai

- (176) Sąjungos gamintojų eksporto apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

12 lentelė

Sąjungos gamintojų eksporto veiklos rezultatai

	2020 m.	2021 m.	2022 m.	TL
Sąjungos gamintojų eksporto apimtis (tonomis)	1 494 677	1 227 548	1 120 519	1 101 408
<i>Indeksas</i>	100	82	75	74
Vidutinė Sąjungos gamintojų kaina (EUR/t)	822	1 414	1 509	1 075
<i>Indeksas</i>	100	172	184	131
Šaltinis Eurostatas.				

- (177) Sąjungos gamintojų eksportas 2020 m. buvo didžiausias nagrinėjamuoju laikotarpiu – 1 494 288 tonos, o 2021 m. jis sumažėjo 18 %. 2022 m. eksportas toliau mažėjo (nors ir lėčiau), o tiriamuoju laikotarpiu jis išliko palyginti stabilus.
- (178) Vidutinė Sąjungos gamintojų eksporto kaina taip pat buvo labai nepastovi: 2021 m. ji labai padidėjo, 2022 m. šiek tiek padidėjo, o galiausiai tiriamuoju laikotarpiu staiga sumažėjo. Todėl tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė eksportavo kainomis, kurios, Komisijos nuomone, buvo mažesnės už apskaičiuotas gamybos sąnaudas.
- (179) Gavusi bendrovių „Westlake“, „Oxy Vinyls“, LP ir „TCI Sanmar“ tvirtinimus, Komisija išnagrinėjo atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto rezultatus, palygindama skirtumą tarp eksporto kainos ir jų vidaus rinkos kainos (abiems atvejais naudodama nesusijusiems pirkėjams nustatytas kainas).

- (180) Nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonė turėjo nepanaudotų pajėgumų ir eksportavo S-PVC, tačiau pardavimas nebuvo nukreipiamas iš Sąjungos į eksporto rinkas. Šiuo atžvilgiu tiriamuoju laikotarpiu vidutinė atrinktų gamintojų eksporto kaina buvo šiek tiek didesnė už vidutinę nagrinėjamųjų šalių eksporto į Sąjungą kainą, o tai rodo tam tikrą konkurencingumą. Be to, atrinkti Sąjungos gamintojai eksportavo kainomis, kurios buvo mažesnės nei visos gamybos sąnaudos (dėl pridėtinių išlaidų), bet didesnės nei kintamosios išlaidos (daugiausia energijos ir žaliavų). Taigi išlaikydami eksportą tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos gamintojai prisidėjo prie bendro skirtumo ir sugebėjo užtikrinti saugų ir sklandų gamybos linijų veikimą, nes pagaminamas produktų kiekis viršijo minimalų techninį lygį.
- (181) Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamųjų šalių gamintojai paprastai naudojami prekiautojų, kurie parduoda jų produktus užsienio rinkose, paslaugomis. Tie patys prekiautojai, kurie S-PVC Sąjungoje parduoda dempingo kainą, veikia ir didžiausiose Sąjungos eksporto rinkose. Šiuo atžvilgiu prekiautojai, kurie PVC Sąjungoje parduoda dempingo kainą, taip pat veikia tradicinėse Sąjungos eksporto rinkose ir dėl to Sąjungos pramonė nuo 2022 m. patiria sunkumų, siekdama išlaikyti savo eksporto rinkas.
- (182) Tiriamuoju laikotarpiu (nuo 2022 m.) Sąjungos eksportas į Jungtinę Karalystę sumažėjo 106 528 tonomis, t. y. 37 %. Palyginus tiriamąjį laikotarpį su ankstesniu 12 mėnesių laikotarpiu nustatyta, kad eksportas sumažėjo 120 668 tonomis, t. y. 40 %. Jungtinė Karalystė paskelbė, kad 2024 m. sausio 8 d. buvo pradėtas antidempingo tyrimas dėl JAV kilmės S-PVC, o tai yra aiškus nesąžiningos prekybos praktikos antroje pagal dydį Sąjungos eksporto rinkoje požymis. Tiriamuoju laikotarpiu (nuo 2022 m.) eksportas į Šveicariją sumažėjo 10 027 tonomis, t. y. 22 % (palyginus tiriamąjį laikotarpį su ankstesniu 12 mėnesių laikotarpiu nustatyta, kad eksportas sumažėjo 17 460 tonų, arba 33 %). Komisija taip pat nustatė, kad prekiautojai eksportavo JAV gaminamą S-PVC į Šveicariją mažesne nei normalioji vertė kaina.
- (183) Nepaisant konkurencijos tose pačiose rinkose su dempingo kaina importuojamais produktais poveikio, Komisija nemano, kad eksporto rinkų veiklos rezultatai *per se* turėjo atskirą poveikį, dėl kurio būtų galėjęs susilpnėti priežastinis ryšys tarp nagrinėjamųjų šalių dempingo veiksmų ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos. Komisija nustatė, kad pardavimo vidaus rinkoje procentine dalimi išreikštas eksportas 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu buvo panašus ir siekė maždaug 42–43 %. Be to, 2020 m. ir tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos gamybos procentine dalimi išreikštas eksportas taip pat buvo labai panašus ir siekė maždaug 30 %.
- (184) Komisija daro išvadą, kad eksporto sumažėjimas turėjo įtakos Sąjungos gamintojų veiklos rezultatams, tačiau šio poveikio negalima atskirti nuo agresyvių kainų trečiosioms šalims, kurias nustato su nagrinėjamųjų šalių gamintojais dirbantys prekiautojai. Sąjungos gamintojų eksportas nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo, nors pagrindinis sumažėjimas įvyko 2021 m., t. y. gerokai prieš tiriamąjį laikotarpį. Taigi Sąjungos gamintojų eksporto rezultatų tiriamuoju laikotarpiu negalima paaiškinti vien apimtimi, nes reikia atsižvelgti ir į kainas. Šio spaudimo eksporto kainoms negalima atskirti nuo Egipto ir JAV kilmės produktų eksporto dempingo kaina, nes jie taip pat konkuravo tose rinkose.

5.2.3. Pertekliniai PVC pramonės pajėgumai

- (185) Kaip savo pastabose ir pateiktuose dokumentuose pripažino skundo pateikėjai, atrinkti Sąjungos gamintojai ir Egipto bei JAV eksportuotojai, PVC pramonė veikia cikliškai. Viso pasaulinė PVC pramonė turi daug perteklinių pajėgumų, nes, remiantis skundo pateikėjų pateiktais skaičiavimais ir rinkos tyrimais, jos pajėgumai pastaraisiais metais sistemingai viršijo pasaulinę paklausą.
- (186) Šie pertekliniai pajėgumai yra struktūrinio pobūdžio ir jie atsiranda dėl sunkumų, patiriamų sparčiai didinant pajėgumus, kai siekiama patenkinti išaugusius poreikius. Taigi pramonė ilgalaikėje perspektyvoje yra pasirengusi absorbuoti verslo ciklui būdingus paklausos šuolius.

- (187) Sąjungos PVC pramonė nagrinėjamoju laikotarpiu nepadidino savo pajėgumų, išskyrus ribotą vieno Sąjungos gamintojo pajėgumų išplėtimą, nes šis gamintojas aktyvavo vieną gamybos liniją, kuri buvo perkelta iš trijų linijų gamyklos, uždarytos iki nagrinėjamojo laikotarpio. Todėl Komisija padarė išvadą, kad šis akivaizdus pajėgumų padidėjimas buvo susijęs su laiko poveikiu, nes gamykla buvo uždaryta dar iki nagrinėjamojo laikotarpio. Komisija padarė išvadą, kad šis Sąjungos gamintojas įrodė, jog toks sprendimas, kuriuo buvo siekiama užtikrinti didesnę veiksmingumą sumažinus gamybos vietų skaičių ir bendrus pajėgumus ir optimizavus veiklą, buvo pagrįstas.
- (188) Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo koeficientas 2020 ir 2021 m. buvo didesnis nei 90 % ir tik padidėjus importui dempingo kaina pajėgumų naudojimo koeficientas 2022 m. sumažėjo iki 74 %, o tiriamuoju laikotarpiu – iki 69 %.
- (189) Komisija padarė išvadą, kad galimas struktūrinis PVC pramonės pajėgumų perteklius visame pasaulyje ir Sąjungoje gali turėti įtakos rinkų dinamikai ir kad dėl jo gali būti labiau pastebima eksporto dempingo kaina pagrindinė priežastis, tačiau nemano, kad tai yra veiksnys, dėl kurio galėtų nutrūkti arba susilpnėti priežastinis ryšys. Taip yra todėl, kad nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos gamintojai reikšmingai nepadidino pajėgumų. Žinoma, atrodo, kad pertekliniai pajėgumai yra įprasta aplinkybė chemijos pramonėje, o Sąjungos PVC pramonės dinamika nenukrypsta nuo kitų rinkų, įskaitant nagrinėjamųjų šalių rinkas. Be to, palyginti didelis Sąjungos pramonės perteklinių pajėgumų lygis tiriamuoju laikotarpiu buvo tiesioginis padidėjusio importo dempingo kaina ir laikino ekonomikos nuosmukio, kuris vertinamas atskirai, rezultatas.
- (190) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad dabartinis palyginti didelis Sąjungos pramonės perteklinių pajėgumų lygis atsirado dėl pastarojo meto rinkos aplinkybių ir importo dempingo kaina, todėl pajėgumų lygis pats savaime nėra veiksnys, dėl kurio galėtų susilpnėti priežastinis ryšys. Pastarojo meto rinkos aplinkybės buvo išnagrinėtos atskirai.

5.2.4. Sąjungos energetikos krizė

- (191) Kelios suinteresuotosios šalys aiškino, kad Sąjungos pramonė nukentėjo dėl didelių energijos kainų, dėl kurių sumažėjo Sąjungos pramonės konkurencingumas. Buvo teigiama, kad žaliavų sąnaudos ir energijos kainos Europoje ir Sąjungos gamintojų veiklos rezultatai buvo tarpusavyje susiję, ir tvirtinama, kad kitos šalys tokių sąsajų išvengė, nes jos buvo pasirinktos dėl to, kad buvo toliau nuo Sąjungos.
- (192) Skundo pateikėjai pripažino, kad laikotarpiu nuo 2021 m. vidurio iki 2022 m. pabaigos Europa patyrė ūmią energetikos krizę, tačiau pakartojo, kad dėl šios krizės nesusilpnėjo ir nenutrūko priežastinis ryšys tarp Egipto ir JAV kilmės importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos. Skundo pateikėjai teigė, kad energetikos krizė baigėsi 2022 m. pabaigoje ir kad tai, jog, nepaisant ženklaus energijos kainų sumažėjimo, Sąjungos pramonės padėtis nuo to laiko nepagerėjo, yra aiškus požymis, kad energetikos krizė neturėjo didelio poveikio žalai.
- (193) Komisija pažymėjo, kad tuo metu, kai 2021 ir 2022 m. energijos kainos buvo didžiausios, atrinkti Sąjungos gamintojai nagrinėjamoju laikotarpiu gavo didžiausią pelną. Be to, Sąjungos pramonei padaryta žala tapo akivaizdi, kai energetikos krizė jau buvo nusiūgusi, o energijos kainos buvo sumažėjusios. Iš tiesų, prieš padidėjant importui mažomis kainomis iš nagrinėjamųjų šalių tiriamuoju laikotarpiu (tris kartu didesniais kiekiais per pastaruosius dvylika mėnesių), pramonė vis tiek galėjo perkelti padidėjusias energijos sąnaudas į savo kainas. Tai tapo nebeįmanoma, kai išaugo importas mažomis kainomis, dėl kurio kainos buvo smukdomos.
- (194) Todėl Komisija padarė išvadą, kad energetikos krizė Sąjungoje nepaaiškino tiriamuoju laikotarpiu pastebėtos raidos, ir kad priežastinis ryšys nebuvo nutrūkęs ir nesusilpnėjo.

5.2.5. Ekonomikos nuosmukis, rinkos dinamika

- (195) Paklausa Sąjungos rinkoje nagrinėjamoju laikotarpiu buvo aukščiausia 2021 m., tačiau padėtis nedelsiant pasikeitė 2022 m., kai paklausa sumažėjo 18 %. Palyginti su 2020 m., paklausa 2022 m. buvo 8 % mažesnė.

- (196) Tiriamuoju laikotarpiu paklausa toliau mažėjo, o apskaičiuotoji paklausa pasiekė 3 223 316 tonų, taigi paklausa buvo 18 % mažesnė nei paklausa 2020 m.
- (197) Pagrindinė mažos PVC paklausos Sąjungoje priežastis nebuvo nei jo kaina, nei alternatyvių produktų buvimas. Priešingai, galima paaiškinti, kad gana mažą paklausą lėmė didelė infliacija ir skolinimosi išlaidos, kurios turėjo įtakos ekonomikai apskritai ir dėl kurių buvo apribota statybos pramonės, t. y. pagrindinės PVC rinkos, paklausa. Tai pripažino ne tik skundo pateikėjai, tiek ir nagrinėjamųjų šalių eksportuotojai.
- (198) Apie didesnę infliacijos ir palūkanų normų poveikį PVC pramonei buvo šiek tiek vėluojant pranešta dėl ilgo laikotarpio, kuris tradiciškai siejamas su statybos pramone. Tai reikšė, kad prireikė šiek tiek laiko, kol buvo galima pastebėti didesnių skolinimosi sąnaudų ir statybos sąnaudų poveikį statybos produkcijos apimčiai, visų pirma statybinių medžiagų produkcijai, pavyzdžiui, PVC vamzdžių, durų ir langų gamybos srityje. Apie statybos pramonės cikliškumą plačiai žinoma ir mažai tikėtina, kad dabartinis žemas paklausos lygis išliks, kai sumažės infliacija ir palūkanų normos ir padidės ilgalaikio materialiojo turto paklausa.
- (199) Bendrovė „Westlake“ tvirtino, kad tokia maža paklausa atspindėjo vartojimo pokyčius. Komisija laikėsi nuomonės, kad tai yra tik spekuliacija, nes neturima įrodymų, jog paklausa sumažėjo dėl vartojimo pokyčių, ir kad tai nėra laikinas didelių palūkanų normų ir infliacijos poveikis. Priešingai, įgyvendinant su Europos žaliuoju kursu susijusias politikos priemones, kuriomis remiama esamų pastatų energinė renovacija, kaip antai peržiūrėtas Pastatų energinio naudingumo ir Energijos vartojimo efektyvumo direktyvas, padidės iš PVC gaminamų langų ir durų paklausa, nes PVC yra natūralus izoliatorius.
- (200) Todėl Komisija padarė išvadą, kad tiriamuoju laikotarpiu ekonominis nuosmukis ir susijusi maža rinkos paklausa Sąjungoje turėjo nedidelį poveikį, dėl kurio priežastinis ryšys nenutrūko ir nesusilpnėjo.

5.2.6. Nenugalimos jėgos aplinkybės (*force majeure*)

- (201) Komisija gavo tam tikrų suinteresuotųjų šalių pastabų dėl *force majeure* aplinkybių poveikio Sąjungos pramonės padėčiai.
- (202) Komisija pateikė užklausas dėl visų atrinktų Sąjungos gamintojų nagrinėjamuoju laikotarpiu deklaruotų *force majeure* aplinkybių ir išnagrinėjo gamintojų atsakomybę ir veiksmus, kurių jie ėmėsi.
- (203) Komisija nustatė, kad dauguma *force majeure* aplinkybių susiklostė nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje, t. y. 2020 ir 2021 m., todėl jos negalėjo būti žalos, kuri buvo patirta tiriamuoju laikotarpiu po to, kai nuo 2022 m. antrojo pusmečio labai padidėjo importo dempingo kaina dalis, priežastimi. Šiuo atžvilgiu Komisija nerado argumentų, kuriais remiantis būtų buvę galima patvirtinti, kad jeigu 2020 ir 2021 m. nebūtų susiklostę palyginti daug *force majeure* aplinkybių, pramonės padėtis tiriamuoju laikotarpiu būtų buvusi geresnė. Sąjungos pramonė patyrė žalą tik tada, kai dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių kainų nuo 2022 m. vidurio buvo pradėta priverstinai mažinti Sąjungos kainas.
- (204) Komisija taip pat nustatė, kad priešingai, nei teigė suinteresuotosios šalys, *force majeure* aplinkybių paskelbimas nebuvo sistemingai koordinuojamas. Pavyzdžiui, tais metais, kai vienas atrinktas Sąjungos gamintojas deklaravo *force majeure* aplinkybes, su juo susijęs Sąjungos gamintojas padidino savo gamybą iki tokio lygio, kuris buvo didesnis už jo teorinius pajėgumus. Šis atvejis neatitinka tvirtinimo, kad paskelbus apie *force majeure* aplinkybes buvo siekiama neaparnauti kai kurių klientų.
- (205) Komisija taip pat nustatė, kad tais metais, kai bendrovė „Rehau“ patyrė nepatogumų dėl vieno iš atrinktų Sąjungos gamintojų nurodytų *force majeure* aplinkybių, tas gamintojas vis dėlto sugebėjo pateikti bendrovei „Rehau“ produktų už daugiau nei 100 % sutartyje numatytos sumos, nors jam nepavyko pateikti visų papildomai užsakytų kiekių. NET jeigu tokie įrodymai ir neturi aiškaus pagrindo, Komisija pakartoja, kad ji nerado jokių įrodymų, kad atrinkti Sąjungos gamintojai sąmoningai naudojo *force majeure* aplinkybėmis, siekdami išvengti pateikti produktus, dėl kurių jie buvo išpareigoję, arba apriboti gamybą, taip siekdami sutelkti dėmesį į vidaus rinką, kurioje kainos buvo didesnės.
- (206) Taigi Komisija padarė išvadą, kad *force majeure* aplinkybių paskelbimas poveikio žalai neturėjo.

5.3. Išvada dėl priežastinio ryšio

- (207) Buvo nustatytas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina iš Egipto ir JAV ir Sąjungos pramonei padarytos žalos. Staigus importo mažesnėmis dempingo kainomis apimties ir rinkos dalies padidėjimo ir Sąjungos rezultatų pablogėjimo laikas sutapo. Palyginti silpnoje rinkoje dėl padidėjusios importo dempingo kaina apimties sumažėjo Sąjungos pramonės galimybės nustatyti kainas, kuriomis būtų buvę galima kompensuoti patirtas gamybos sąnaudas, ir tai buvo aiškus požymis, kad kainos buvo smukdomos. Dėl to tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonės padėtis buvo nuostolinga.
- (208) Komisija išnagrinėjo kitus galimus veiksnus, kurie galėjo daryti poveikį Sąjungos pramonės padėčiai: eksporto veiklos rezultatus, įtariamus perteklinius Sąjungos pramonės pajėgumus, Sąjungos energetikos krizę, *force majeure* aplinkybių paskelbimą, Sąjungos ekonomikos nuosmukį ir palyginti silpną rinką. Komisija nustatė šių veiksmų poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ir įvertino jį atskirai nuo žalingo importo dempingo kaina poveikio.
- (209) Sąjungos pramonės eksporto rezultatai negalėjo būti nustatytos žalos, kurią Sąjungos pramonė patyrė tiriamuoju laikotarpiu, priežastis. Pirma, Sąjungos eksportas tiriamuoju laikotarpiu sudarė 29 % Sąjungos gamybos apimties, t. y. ši procentinė dalis buvo beveik tokia pati, kaip 2020 m. (30 %). Antra, eksportas labiausiai sumažėjo 2021 m., kai eksporto apimtis sumažėjo 18 %, ir 2022 m., kai eksporto apimtis sumažėjo dar 9 %. Tačiau 2021 ir 2022 m. Sąjungos pramonės pelningumas buvo didžiausias.
- (210) Nustatyta, kad dėl Sąjungos PVC pramonės perteklinių pajėgumų poveikio tiriamuoju laikotarpiu žala nebuvo daroma, nes nagrinėjamuoju laikotarpiu pajėgumai išliko stabilūs. Taip pat nebuvo nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu pastebėta žala buvo daroma dėl energetikos krizės ir su ja susijusių didesnių energijos kainų poveikio, nes tuo metu energetikos krizė buvo susilpnėjusi.
- (211) Suinteresuotųjų šalių tvirtinimo, kad žala taip pat buvo padaryta dėl to, kad Sąjungos pramonė paskelbė apie *force majeure* aplinkybes, nebuvo galima pagrįsti Komisijos nustatytais faktais.
- (212) Galiausiai ekonomikos nuosmukis ir dėl to sumažėjusi rinkos paklausa Sąjungos pramonei padarė ribotą poveikį, tačiau ne tokį, kad būtų nutrauktas priežastinis ryšys. Priešingai, dėl mažos rinkos paklausos padidėjo importo dempingo kaina daroma žala, nes, siekdama išlaikyti tam tikrą rinkos dalį, Sąjungos pramonė neturėjo galimybių absorbuoti didesnę importo dempingo kaina apimtį nesumažindama savo kainų.
- (213) Apibendrinant, Komisija padarė išvadą, kad tiriamuoju laikotarpiu ribotą poveikį Sąjungos pramonei turėjo tik ekonomikos nuosmukis ir dėl jo sumažėjusi paklausa. Tačiau dėl šio veiksnio negalėjo būti nutrauktas priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei nustatytos materialinės žalos. Dėl toliau išvardytų priežasčių pagrindinė žalos priežastis ir toliau buvo importas dempingo kaina: kaip nurodyta 110 konstatuojamojoje dalyje, importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo dešimt kartų, o importas iš kitų šalių išliko stabilus.
- (214) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija šiuo etapu padarė išvadą, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina ir kad dėl kitų veiksnių, vertintų atskirai arba bendrai, priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir materialinės žalos nesusilpnėjo. Žala buvo susijusi su sumažėjusia rinkos dalimi, gamyba, gamybos pajėgumų naudojimu, našumu, pelningumu, laikotarpio pabaigos atsargomis, grynųjų pinigų srautu ir investicijų grąža. Be to, kaip paaiškinta 117 konstatuojamojoje dalyje, dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių buvo smukdomos Sąjungos pramonės kainos.

6. PRIEMONIŲ LYGIS

- (215) Siekdama nustatyti priemonių lygį Komisija išnagrinėjo, ar už dempingo skirtumą mažesnio maito pakaktų importo dempingo kaina Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.

6.1. Žalos skirtumas

- (216) Žala būtų pašalinta, jei Sąjungos pramonė galėtų gauti tikslinį pelną parduodama už tikslinę kainą, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c ir 2d dalyse.
- (217) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį siekdama nustatyti tikslinį pelną Komisija atsižvelgė į šiuos veiksnius: pelningumą prieš padidėjant importui iš tiriamųjų šalių, pelningumą, kuris yra būtinas visoms sąnaudoms ir investicijoms, taip pat mokslinių tyrimų ir plėtros (MTP) ir inovacijų išlaidoms padengti, ir pelningumą, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Toks pelno dydis neturėtų būti mažesnis nei 6 %.
- (218) Pirmiausia Komisija nustatė bazinį pelną, padengiantį visas sąnaudas įprastomis konkurencijos sąlygomis. Komisija nustatė, kad 2021 m., t. y. prieš importo iš nagrinėjamųjų šalių padidėjimą, nesusijusio pardavimo Sąjungoje pelningumas buvo 17,7 %. Šis pelningumas buvo didesnis nei 2020 m. (3,5 %). Komisija mano, kad, siekiant nustatyti orientacinį pelno dydį, nei 2020 m., nei 2021 m. negali būti laikomi įprastais metais. 2020 m. Sąjungoje prasidėjo COVID-19 pandemija, kuri turėjo labai neigiamą poveikį Sąjungos pramonei. 2021 m. taip pat negali būti laikomi įprastais ataskaitiniais metais, nes Sąjungoje prasidėjo spartus ekonomikos atsigavimas.
- (219) Dėl šių priežasčių Komisija nustatė, kad geriausias galimas ataskaitinis laikotarpis būtų 2022 m. 2022 m. buvo iš dalies juntamas metų pabaigoje padidėjusio importo dempingo kaina poveikis, tačiau šis poveikis buvo palyginti nedidelis, todėl pasirinkus naudoti šiuos metus kaip ataskaitinius būtų laikomasi konservatyvaus požiūrio. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad atlikdama skaičiavimus ji turėtų naudoti 13,1 % pelno dydį.
- (220) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nežalinga kaina yra 1 350–1 450 EUR/t, t. y. kaina, apskaičiuota prie Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudų tiriamuoju laikotarpiu pridėjus pirmiau minėtą 13,1 % pelno dydį.
- (221) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2d dalį Komisija atliko galutinį veiksma ir įvertino, kokiais būsimas sąnaudas, susijusias su daugiašaliais aplinkos susitarimais ir jų protokolais, kurių šalis yra Sąjunga, bei la priede išvardytomis TDO konvencijomis, Sąjungos pramonė patirs priemonės taikymo laikotarpiu pagal 11 straipsnio 2 dalį. Remdamasi atrinktų Sąjungos gamintojų pateiktais įrodymais, numatomo gamybos naudojimo koeficiento įverčiais ir apyvartinių taršos leidimų kainų prognozėmis, Komisija apskaičiavo papildomas 16,44 EUR/t išlaidas, kurios buvo pridėtos prie tiriamuoju laikotarpiu stebėtų reikalavimų laikymosi išlaidų. Šis skirtumas buvo pridėtas prie 220 konstatuojamojoje dalyje nurodytos nežalingos kainos.
- (222) Tuo remdamasi Komisija apskaičiavo Sąjungos pramonei nežalingą panašaus produkto kainą – 1 405,48 EUR už toną, atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudoms tiriamuoju laikotarpiu taikydama pirmiau minėtą tikslinį pelno dydį (žr. 219 konstatuojamąją dalį) ir tada pridėdama koregavimus pagal 7 straipsnio 2d dalį pagal kiekvieną rūšį.
- (223) Tuomet, remdamasi atrinktų bendradarbiaujančių eksportuojančių nagrinėjamųjų šalių gamintojų vidutinės svertinės importo kainos, nustatytos skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, palyginimu su atrinktų Sąjungos gamintojų tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos rinkoje parduoto panašaus produkto nežalinga vidutine svertine kaina, Komisija nustatė žalos skirtumą. Taip palyginus gautas skirtumas išreikštas vidutinės svertinės CIF importo vertės procentine dalimi. Bendrovės EPC atveju Komisija pasinaudojo turimais faktais ir žalos skirtumą nustatė remdamasi tais pačiais bendrovės „TCI Sanmar“ sandoriais, kuriuos ji naudojo savo dempingo skirtumui nustatyti (panašiai kaip nustatydama dempingo skirtumą, žr. 70 konstatuojamąją dalį).
- (224) Žalos pašalinimo lygis kitoms bendradarbiaujančioms bendrovėms ir visoms kitoms bendrovėms nustatytas taip pat, kaip ir dempingo skirtumas šioms bendrovėms (žr. 71 konstatuojamąją dalį).

6.2. Išvada dėl priemonių lygio

- (225) Atlikus minėtą vertinimą, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį reikėtų nustatyti toliau nurodytus laikinuosius antidempingo muitus:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)	Laikinis antidempingo muistas (%)
Egiptas	„Egyptian Petrochemical Company“	109,5	100,1	100,1
	„TCI Sanmar Chemicals S.A.E.“	86,1	74,2	74,2
	Visos kitos bendrovės	109,5	100,1	100,1
JAV	„Formosa Plastics Corporation“	70,3	90,6	70,3
	„Westlake Chemicals“	58,0	87,2	58,0
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	62,1	88,3	62,1
	Visos kitos bendrovės	77,0	90,6	77,0

7. SAJUNGOS INTERESAI

- (226) Nusprendusi taikyti pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį, Komisija nagrinėjo, ar, nepaisant išvados dėl žalingo dempingo, galima padaryti aiškią išvadą, kad šiuo atveju priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį. Nustatant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų ir naudotojų interesus.

7.1. Sąjungos pramonės interesai

- (227) PVC yra bazinis pramonės produktas, kuris gali būti naudojamas daug kartų. Sąjungai labai svarbu, kad jos PVC pramonė veiktų gerai, nes ji susijusi su keliomis galutinės grandies pramonės šakomis. PVC naudojamas įvairiems produktams – vandens vamzdžiams, langams, kredito kortelėms ir elektros kabeliams gaminti.
- (228) Sąjungos pramonės gaminamo PVC negalima pakeisti importuojamu PVC be papildomų pasekmių. Kaip nurodyta skunde, PVC pramonė yra labai svarbi platesnės aprėpties chemijos pramonės dalis. Jeigu Sąjungos pramonė sumažintų savo gamybą, sumažėtų pagrindinių žaliavų, kaip antai etileno ir chloro, paklausa. Gaminant PVC sunaudojama apie 30 % Sąjungoje sunaudojamo chloro, todėl bet koks PVC gamybos sumažinimas turėtų poveikį natrio chlorido elektrolizės procesui ir chloro, kaustinės sodos ir vandenilio prieinamumui.
- (229) Nors Komisija atmetė bendrovės „Westlake“ tvirtinimą, kad vertinant žalą reikia atsižvelgti į kaustinės sodos pardavimo pajamas ir pelną, nes tai yra dvi atskiros pramonės šakos, Komisija pripažino, kad PVC yra svarbus platesnei chemijos pramonei, visų pirma natrio chlorido elektrolizės procesui.
- (230) Nustačius antidempingo muitus iš Egipto ir JAV importuojamai S-PVC, Sąjungos pramonei būtų užtikrintas tikrumas, ir galiausiai stabili pardavimo Sąjungoje apimtis. Dėl pirmiau nurodytų priežasčių šis tikrumas būtų naudingas ir platesnei chemijos pramonei. Be to, taip būtų pašalintas kainų smukdymo poveikis, todėl Sąjungos pramonei ne tik būtų naudinga stabilesnė apimtis, bet ir būtų sumažintas netikrumas dėl galimybių padengti sąnaudas.

(231) Sąjungos PVC pramonė Sąjungoje sukuria gerai apmokamas ir kvalifikuotas darbo vietas, o nustačius antidempingo muitus būtų apsaugota apie 4 000 tiesioginių darbo vietų ir daugybė netiesioginių darbo vietų platesnės chemijos pramonės srityse.

(232) Komisija padarė išvadą, kad antidempingo muitų nustatymas atitinka Sąjungos pramonės interesus.

7.2. Importuotojai

(233) Komisija negavo Sąjungos importuotojų specialaus klausimyno atsakymų. Keli importuotojai pateikė dalinę informaciją, siekdami paremti Egipto ir JAV eksportuotojus, tačiau šios informacijos nepakako tų importuotojų interesams įvertinti.

(234) Vis dėlto Komisija pripažino, kad nustačius antidempingo muitus Egipto ir JAV kilmės S-PVC, ankstyvame etape šios medžiagos importuotojų S-PVC pardavimas gali sumažėti. Tačiau importuotojai vis tiek galėtų prekiauti kitais cheminiais produktais ir kitose šalyse gaminama S-PVC, kurie, sustabdžius importą dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių, galės tapti konkurencingesni.

(235) Komisija padarė išvadą, kad tikėtina, jog antidempingo muitų nustatymas Egipto ir JAV kilmės S-PVC neturės nuolatinio poveikio prekyautojų pelningumui.

7.3. Naudotojai

(236) Trys Sąjungos S-PVC naudotojai susisiekė su Komisija ir pateikė reikiamus klausimyno atsakymus. Tai buvo bendrovės „Rehau Industries SE & Co“ (toliau – bendrovė Rehau), „Foamalite“ ir „Granzplast“. Bendrovės „Rehau“ ir „Foamalite“ tvirtino, kad antidempingo muitų nustatymas neatitiktų Sąjungos naudotojų interesų, nes tikėtina, kad padidėtų produktų kainos, o Sąjungos pramonei būtų suteikta didesnė galia.

(237) Bendrovė „Granzplast“ pateikė informaciją apie S-PVC pirkimus, todėl Komisija galėjo įvertinti galimą muitų poveikį visoms jos sąnaudoms.

(238) Bendrovė „Rehau“ paprašė 2024 m. balandžio 24 d. surengti klausymą dalyvaujant Komisijai. Šis klausymas vyko kartu su susijusiu Šveicarijos prekyautoju „Meraxis AG“.

(239) Dėl naudotojams susirūpinimą kėlusių klausimų Komisija pažymėjo, kad Sąjungos PVC pramonės srityje veikia dvylika gamintojų ir kad dėl produkto ypatybių ši rinka yra itin konkurencinga. Naudotojai galėjo ne tik naudotis S-PVC tiekimu dempingo kainomis iš Egipto ir JAV, bet taip pat, ieškodami konkurencingesnių kainų, vieną Sąjungos tiekėją pakeisti kitu, visų pirma dėl to, kad Sąjungoje yra daug šio produkto gamintojų.

(240) Komisija taip pat apskaičiavo, kad bendras poveikis naudotojų sąnaudoms būtų pagrįstai ribotas, nes jų patiriamos S-PVC pirkimo iš nagrinėjamųjų šalių sąnaudos sudaro 5–10 % visų sąnaudų. Į šį ribotą poveikį sąnaudoms reikėtų atsižvelgti kartu įvertinant naudą, kurią teiktų gerai veikianti, kelis tiekėjus turinti Sąjungos PVC pramonė.

(241) Galiausiai Komisija pripažino, kad galimybė įsigyti S-PVC iš nagrinėjamųjų šalių buvo naudinga naudotojams, nes rinkoje nuo 2022 m. smukdomos kainos. Tačiau dėl to Sąjungos pramonė patiria nuostolių, o tokia padėtis neatitinka ilgalaikių naudotojų interesų, nes dėl jos gali sumažėti gamintojų, kurie gali toliau veikti tokiomis aplinkybėmis, skaičius, o taip būtų apribojama konkurencija Sąjungos rinkoje.

7.4. Išvada dėl Sąjungos interesų

(242) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad šiuo tyrimo etapu nėra įtikinamų priežasčių manyti, jog priemonių nustatymas importuojamai Egipto ir JAV kilmės S-PVC neatitiktų Sąjungos interesų.

8. LAIKINOSIOS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

- (243) Remiantis Komisijos padarytomis išvadomis dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygmens ir Sąjungos interesų, turėtų būti nustatytos laikinosios priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.
- (244) Pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje nustatytą mažesniojo muto taisyklę importuojamai Egipto ir JAV kilmės S-PVC turėtų būti nustatytos laikinosios antidempingo priemonės. Komisija palygino žalos ir dempingo skirtumus (žr. 225 konstatuojamąją dalį). Muitų dydis nustatytas pagal tuos dempingo ir žalos skirtumus, kurie yra mažesni.
- (245) Remiantis tuo, kas išdėstyta, laikinosios antidempingo muto normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Šalis	Bendrovė	Laikinasis antidempingo muto (%)
Egiptas	„Egyptian Petrochemical Company“	100,1
	„TCI Sanmar Chemicals S.A.E.“	74,2
	Visos kitos bendrovės	100,1
JAV	„Formosa Plastics Corporation“	70,3
	„Westlake Chemicals“	58,0
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	62,1
	Visos kitos bendrovės	77,0

- (246) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muto normos nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muto norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikomos jokios konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muto normos.
- (247) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas individualių antidempingo muitų taikymas. Bendrovės, kurioms nustatyti individualūs antidempingo muitai, valstybių narių muitinėms privalo pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Be tokios sąskaitos faktūros importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms galiojantis antidempingo muto tarifas.
- (248) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muto normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastą patikrą ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muto normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.
- (249) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėtų vienos iš bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muto normos, eksporto apimtis, toki padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis, jeigu tenkinamos sąlygos, gali būti inicijuojamas priemonių vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, *inter alia*, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muto normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

9. INFORMACIJA PIRMINIAME ETAPE

- (250) Remdamasi pagrindinio reglamento 19a straipsniu Komisija pranešė suinteresuotosioms šalims apie planuojamą laikinųjų muitų nustatymą. Ši informacija taip pat paskelbta viešai Prekybos GD svetainėje. Suinteresuotosioms šalims buvo pasiūlyta per tris darbo dienas pateikti pastabas dėl konkrečiai joms atskleistų skaičiavimų tikslumo.
- (251) Egipto eksportuojantis gamintojas „TCI Sanmar“ tvirtino, kad atlikdama atitinkamus skaičiavimus Komisija turėtų naudoti didesnę CIF kainą ES pasienyje, todėl priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas būtų mažesnis. Tomis pačiomis aplinkybėmis prie eksporto kainos EXW sąlygomis turėtų būti pridėtas prekybininko pelnas, kad būtų nustatyta teisinga CIF kaina ES pasienyje.
- (252) Komisija išnagrinėjo tvirtinimą, tačiau nusprendė, kad jis nesusijęs su skaičiavimo tikslumu. Todėl Komisija jį apsvarstys kartu su visais kitais pateiktais duomenimis po laikinųjų priemonių paskelbimo.
- (253) JAV eksportuojantis gamintojas „Formosa Plastics Corporation“ pateikė pastabų dėl išankstinio informacijos atskleidimo, kuriame paprašė Komisijos peržiūrėti PBA išlaidų nustatymo metodiką.
- (254) Komisija išsamiai išnagrinėjo šias pastabas. Viena iš pastabų buvo susijusi su skaičiavimo tikslumu, todėl PBA apskaičiavimas buvo iš dalies pakeistas, o kitos pastabos nebuvo susijusios su skaičiavimo tikslumu. Todėl šios pastabos kartu su visomis kitomis pastabomis bus svarstomos paskelbus laikinasias priemones.

10. BAIGIAMOJI NUOSTATA

- (255) Siekdama gero administravimo Komisija paragins suinteresuotąsias šalis per nustatytą terminą pateikti raštu pastabas ir (arba) prašymus išklausti dalyvaujant Komisijai.
- (256) Išvados dėl laikinųjų muitų nustatymo yra preliminarios ir gali būti pakeistos galutiniame tyrimo etape,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

- Importuojamai Egipto ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės polivinilchlorido suspensijai (toliau – S-PVC), kuri nesumaišyta su jokiais kitomis medžiagomis ir kurios KN kodas šiuo metu yra ex 3904 10 00 (TARIC kodai 3904 10 00 15 ir 3904 10 00 80), nustatomas laikinasis antidempingo muitas.
- Laikinojo antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Kilmės šalis	Bendrovė	Laikinis antidempingo muitas	Papildomas TARIC kodas
Egiptas	„Egyptian Petrochemical Company“	100,1 %	89BA
	„TCI Sanmar Chemicals S.A.E.“	74,2 %	89BB
	Visas kitas Egipto kilmės importas	100,1 %	8999
JAV	„Formosa Plastics Corporation“	70,3 %	89BC

	„Westlake Chemicals“	58,0 %	89BD
	„Oxy Vinyls, LP“	62,1 %	89BE
	„Shintech Incorporated“	62,1 %	89BF
	Visas kitas Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės importas	77,0 %	8999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekį) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamas) produktas, parduodamo eksportui į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.
4. 1 dalyje nurodytas produktas į laisvą apyvartą Sąjungoje išleidžiamas tik tuo atveju, jeigu pateikiama laikinojo muito dydžio garantija.
5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitų reglamentavimo nuostatos.

2 straipsnis

1. Pastabas raštu dėl šio reglamento suinteresuotosios šalys pateikia Komisijai per 15 kalendorinių dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.
2. Prašymą išklausti dalyvaujant Komisijai suinteresuotosios šalys pateikia per 5 kalendorines dienas nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.
3. Prašymą išklausti dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui suinteresuotosios šalys raginamos pateikti per 5 kalendorines dienas nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos. Bylas nagrinėjantis pareigūnas gali nagrinėti prašymus, pateiktus pasibaigus šiam terminui, ir gali priimti sprendimą tam tikrais atvejais juos patenkinti.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnis taikomas 6 mėnesių laikotarpiu.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2024 m. liepos 11 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN